

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

P8_TA(2015)0076

Metinė ataskaita dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2013 m. ir Europos Sąjungos politika šioje srityje**2015 m. kovo 12 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2013 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje (2014/2216(INI))**

(2016/C 316/18)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ir kitas Jungtinių Tautų žmogaus teisių srities sutartis ir dokumentus,
- atsižvelgdamas į JT vaiko teisių konvenciją ir savo 2014 m. lapkričio 27 d. rezoliuciją dėl 25-ųjų šios konvencijos metinių ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2000 m. rugsėjo 8 d. Jungtinių Tautų tūkstantmečio deklaraciją ⁽²⁾, Vystymosi po 2015 m. programą ir Generalinės Asamblėjos rezoliucijas,
- atsižvelgdamas į Europos žmogaus teisių konvenciją,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 2, 3 ir 21 straipsnius,
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 207 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
- atsižvelgdamas į ES strateginę programą ir veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje ⁽³⁾, kuriuos Užsienio reikalų taryba patvirtino 2012 m. birželio 25 d.,
- atsižvelgdamas į ES metinę ataskaitą dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2013 m., kurią Taryba patvirtino 2014 m. birželio 23 d.,
- atsižvelgdamas į metinį pranešimą dėl pagrindinių BUSP aspektų ir esminių pasirinkimų 2013 m., kurią Taryba patvirtino 2014 m. liepos 22 d.,
- atsižvelgdamas į Komisijos 2014 m. metinę Europos Sąjungos vystymosi ir išorės pagalbos politikos ir jos įgyvendinimo 2013 m. ataskaitą (COM(2014)0501), patvirtintą 2014 m. rugpjūčio 13 d., ir į prie jos pridėtus dokumentus,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. gruodžio 11 d. rezoliuciją dėl metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2012 m. ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Europos Sąjungos žmogaus teisių gaires,
- atsižvelgdamas į 2014 m. birželio 23 d. Tarybos išvadas dėl dešimtųjų ES gairių dėl žmogaus teisių gynėjų metinių,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0070.⁽²⁾ A/RES/55/2.⁽³⁾ Tarybos dok. 11855/2012.⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0575.

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į 2010 m. birželio 17 d. EP rezoliuciją dėl žmogaus teisių gynėjams palankių ES politikos priemonių ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo skubias rezoliucijas dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės principų pažeidimų,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. kovo 13 d. rezoliuciją „ES prioritetai 25-ojoje JT Žmogaus teisių tarybos sesijoje“ ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. balandžio 2 d. savo rekomendaciją Tarybai dėl Jungtinių Tautų Generalinės Asamblėjos 69-osios sesijos ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. lapkričio 17 d. rezoliuciją dėl ES paramos Tarptautiniam baudžiamajam teismui (TBT) sprendžiant problemas ir įveikiant sunkumus ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. liepos 17 d. rezoliuciją dėl agresijos nusikaltimų ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2011 m. liepos 7 d. rezoliuciją dėl ES išorės politikos siekiant demokratizacijos ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. birželio 13 d. rezoliuciją dėl spaudos ir žiniasklaidos laisvės pasaulyje ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdama į 2011 m. kovo 8 d. Komisijos ir Europos Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojos bendrą komunikatą „ES ir pietinių Viduržemio jūros regiono šalių partnerystė siekiant demokratijos ir bendros gerovės“ (COM(2011)0200),
- atsižvelgdamas į 2012 m. gruodžio 20 d. JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją dėl mirties bausmės taikymo moratoriumo ⁽⁸⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. kovo 11 d. rezoliuciją dėl kankinimo panaikinimo pasaulyje ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl Tarybos reglamento (EB) Nr. 1236/2005 dėl prekybos tam tikromis prekėmis, kurios galėtų būti naudojamos mirties bausmei vykdyti, kankinimui ar kitokiam žiauriam, nežmoniškam ar žeminančiam elgesiui ir baudimui, įgyvendinimo ⁽¹⁰⁾,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325, 1820, 1888, 1889 ir 1960 dėl moterų, taikos ir saugumo,
- atsižvelgdamas į ataskaitą dėl ES rodiklių, susijusių su visapusišku požiūriu į JT Saugumo Tarybos rezoliucijų Nr. 1325 ir 1820 dėl moterų, taikos ir saugumo įgyvendinimą ES, kurią 2011 m. gegužės 13 d. patvirtino Taryba,
- atsižvelgdamas į dokumentą „Pagrindiniai verslo ir žmogaus teisių principai: įgyvendinant Jungtinių Tautų programą „Ginti, gerbti ir taisyti“, kuriam JT žmogaus teisių taryba pritarė savo 2011 m. birželio 16 d. rezoliucijoje Nr. 17/4,
- atsižvelgdamas į JT pagrindinių verslo ir žmogaus teisių principų įgyvendinimo informacinių ir ryšių technologijų (IRT) sektoriuje vadovą, kurį Komisija paskelbė 2013 m. birželio 17 d.,

⁽¹⁾ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 69.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0252.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0259.

⁽⁴⁾ OL C 153 E, 2013 5 31, p. 115.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0013.

⁽⁶⁾ OL C 33 E, 2013 2 5, p. 165.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0274.

⁽⁸⁾ A/RES/67/176.

⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0206.

⁽¹⁰⁾ OL C 236 E, 2011 8 12, p. 107.

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų Žmogaus teisių tarybos 2014 m. birželio 26 d. rezoliuciją, kurioje raginama suformuoti atvirą tarpvyriausybinių darbo grupę jai suteikiant įgaliojimus parengti tarptautinį teisiškai privalomą teisės aktą siekiant reglamentuoti tarptautinių bendrovių ir kitų įmonių veiklą pagal tarptautinės žmogaus teisių teisės nuostatas,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl įmonių socialinės atsakomybės tarptautinės prekybos susitarimuose ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2006 m. vasario 14 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių ir demokratijos išlygos Europos Sąjungos susitarimuose ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl žmogaus teisių ir socialinių ir aplinkos apsaugos standartų tarptautiniuose prekybos susitarimuose ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2010 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl tarptautinės prekybos politikos atsižvelgiant į klimato kaitos reikalavimus ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. gegužės 14 d. Tarybos išvadas dėl dokumento „ES vystymosi politikos poveikio didinimas. Pokyčių darbotvarkė“,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl ES ir visuotinės vystymosi programos po 2015 m. ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 10 d. rezoliuciją dėl diskriminacijos dėl priklausymo kastai ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. kovo 5 d. bendrą Komisijos ir Europos Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojos komunikatą, pavadintą „Atsakingas naudingųjų iškasenų pirkimas iš konfliktinių ir didelės rizikos zonų. Integruoto ES požiūrio formavimas“ (JOIN(2014)0008),
 - atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų konvenciją prieš korupciją,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. spalio 8 d. rezoliuciją „Korupcija viešajame ir privačiame sektoriuose: poveikis žmogaus teisėms trečiojoje šalyse“ ⁽⁷⁾,
 - atsižvelgdamas į 2014 m. gegužės 12 d. Tarybos išvadas dėl ES visapusiško požiūrio,
 - atsižvelgdamas į savo 2013 m. balandžio 18 d. rekomendaciją Tarybai dėl JT principo „atsakomybė užtikrinti apsaugą“ (angl. R2P) ⁽⁸⁾,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį ir 132 straipsnio 2 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą ir Vystymosi komiteto bei Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A8-0023/2015),
- A. kadangi ES sutarties 21 straipsniu ES dar tvirčiau įsipareigojo plėtoti bendrą užsienio ir saugumo politiką, grindžiamą demokratijos, teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių visuotinumui bei nedalomumui, pagarbos žmogaus orumui, lygybės ir solidarumo principais ir tarptautinės teisės ir teisingumo skatinimo principu, laikantis Jungtinių Tautų chartijoje, Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje ir tarptautinėje teisėje nustatytus principus; kadangi pagal ES sutarties 6 straipsnį „Sąjunga prisijungia prie Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos“;
- B. kadangi Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 207 straipsnyje numatyta, kad Sąjungos prekybos politika grindžiama Sąjungos išorės veiksmų principais ir tikslais;

⁽¹⁾ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 101.

⁽²⁾ OL C 290 E, 2006 11 29, p. 107.

⁽³⁾ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 31.

⁽⁴⁾ OL C 99 E, 2012 4 3, p. 94.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0059.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0420.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0394.

⁽⁸⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0180.

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

- C. kadangi pagarba žmogaus teisių visuotinumui ir nedalumui, jų propagavimas ir apsauga – tai ES užsienio ir saugumo politikos pagrindas; kadangi nemažai autoritarinių režimų atkakliai ginčija žmogaus teisių visuotinumą, ypač daugiašaliuose forumuose;
- D. kadangi daugiau kaip pusė pasaulio gyventojų vis dar gyvena nedemokratinėse šalyse ir kadangi pastaruosius kelerius metus laisvės pasaulyje nuolat mažėjo;
- E. kadangi demokratinę tvarką lemia ne tik rinkimų organizavimas, bet ir teisinės valstybės principų laikymasis, pagarba žodžio laisvei ir žmogaus teisėms, nepriklausomas teismų veikimas ir nešališkas administravimas;
- F. kadangi ES patikimumas išorės santykių srityje ir tarptautiniame lygmenyje padidės, jei bus didinamas jos vykdomos vidaus ir išorės politikos, susijusios su demokratija ir žmogaus teisėmis, nuoseklumas;
- G. kadangi naujoji Sąjungos vyriausioji įgaliojimų užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotoja pareiškė, kad žmogaus teises ji laikys vienu svarbiausių savo veiklos prioritetų ir kad ji ketina visada jomis vadovautis palaikydama santykius su trečiosiomis šalimis; kadangi ji taip pat priminė ES įsipareigojimą propaguoti žmogaus teises visose užsienio santykių srityse, nedarant jokių išimčių; kadangi 2015 m. pradžioje į ES darbotvarkę bus įtrauktas naujojo ES veiksmų plano žmogaus teisių ir demokratijos srityje tvirtinimas ir ES specialiojo įgaliojimo žmogaus teisių klausimais įgaliojimų pratęsimas;
- H. kadangi 2014 m. birželio 23 d. Taryba priėmė ES metinę ataskaitą dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2013 m. ir joje aptarė veiklą pirmaisiais metais, kai nauja strateginė programa ir veiksmų planas žmogaus teisių srityje buvo įgyvendinami visus metus; kadangi 2013 metai taip pat buvo pirmieji metai, kai ES specialusis įgaliojimas žmogaus teisių klausimais savo naujuosius įgaliojimus vykdė visus metus; kadangi šias pareigas einantis asmuo turėtų padėti Sąjungai koordinuoti savo veiksmus tam, kad jos veikla visame pasaulyje skatinant pagarbą žmogaus teisėms, ypač moterų teisėms, būtų aiškesnė ir labiau matoma;
- I. kadangi ES metinė ataskaita dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2013 m. ir įvykiai pasibaigus joje nagrinėtam ataskaitiniam laikotarpiui yra akivaizdus didelės žmogiškosios žmogaus teisių nesilaikymo kainos priminimas; kadangi dėl žmogaus teisių nesilaikymo trečiojoje šalyse ES susiduria su neigiamais padariniais, nes nepaisant žmogaus teisių ir neužtikrinant pakankamo dalyvavimo teisėtame demokratiname gyvenime atsiranda nestabilumas, žlunga valstybės, ištinka humanitarinės krizės ir kyla ginkluoti konfliktai – tai reiškia, kad kuriuos ES privalo reaguoti;
- J. kadangi ES įsipareigojimas užtikrinti veiksmingą daugiašališkumą, kurio pagrindas yra Jungtinės Tautos, yra neatsiejama Sąjungos išorės politikos dalis ir šis įsipareigojimas pagrįstas įsitikinimu, kad universaliosiomis taisyklėmis ir vertybėmis grindžiama daugiašalė sistema geriausiai tinka su globaliomis krizėmis, problemomis ir grėsmėmis susijusiems klausimams spręsti;
- K. kadangi ES ir jos valstybės narės nuo pat Tarptautinio baudžiamojo teismo (TBT) įkūrimo buvo ištikimos jo sąjungininkės ir teikė jam finansinę, politinę, diplomatinę ir logistinę paramą, propaguodamos Romos statuto visuotinumą ir gindamos jo vientisumą siekiant didinti šio Teismo nepriklausomumą;
- L. kadangi 2014 m. liepos 17 d. rezoliucijoje Parlamentas priminė, kad tvirtai pritaria TBT Romos statuto Kampalos pakeitimų, įskaitant pakeitimus dėl agresijos nusikaltimo, patvirtinimui ir paragino visas ES valstybes nares šiuos pakeitimus ratifikuoti ir įtraukti į savo nacionalinius teisės aktus; kadangi priėmus pakeitimą dėl agresijos nusikaltimo bus tarptautiniu lygiu prisidėta prie teisinės valstybės principo įgyvendinimo ir prie tarptautinės taikos bei saugumo užtikrinimo, taip atgrasant nuo neteisėto jėgos panaudojimo, taigi aktyviai padedant užkirsti kelią šiems nusikaltimams ir kurti ilgalaikę taiką;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

- M. kadangi per 59-ąją JT Moterų padėties komisijos sesiją, kuri turi vykti 2015 m. kovo 9–20 d. Niujorke, bus toliau svarstomi Pekino deklaracijoje ir veiksmų platformoje nagrinėti klausimai, taip pat šiuo metu kylančios problemos, kurios trukdo įgyvendinti šią deklaraciją ir užtikrinti lyčių lygybę bei suteikti daugiau galių moterims, taip pat galimybės užtikrinti lyčių lygybę ir suteikti daugiau galių moterims pagal Tūkstantmečio vystymosi tikslų (TVT) darbotvarkę, skirtą laikotarpiui po 2015 m.;
- N. kadangi visų vaikų nemokamas pradinis ugdymas yra 1989 m. JT vaiko teisių konvencijoje numatyta pagrindinė teisė; kadangi vaikų ir suaugusiųjų švietimas padeda mažinti skurdą, vaikų mirtingumą ir skatinti gerą aplinkos apsaugos praktiką; kadangi galimybė visiems įgyti išsilavinimą yra neatsiejama nuo Tūkstantmečio vystymosi tikslo – skatinti lyčių lygybę, ypač atsižvelgiant į pradinės mokyklos baigimą; kadangi šis tikslas dar toli gražu nepasiektas;
- O. kadangi per karinius konfliktus vienos pažeidžiamiausių visuomenės grupių yra moterys ir vaikai, taip pat pabėgėlės moterys ir pabėgėliai vaikai, prieglobsčio prašytojai ir asmenys be pilietybės, ir kadangi labai padidėjo pavojus, gresiantis per humanitarines krizes perkeltoms paauglėms;
- P. kadangi jokios rūšies moterų diskriminacijos ir smurto prieš moteris, įskaitant seksualinį išnaudojimą, moterų lyties organų žalojimą, priverstinę santuoką, vadinamuosius nusikaltimus dėl garbės, seksualinį moterų seksualinį išnaudojimą komerciniais tikslais ir smurtą šeimoje, negalima pateisinti remiantis jokiomis politinėmis, socialinėmis, religinėmis ar kultūrinėmis priežastimis arba liaudies ar genčių tradicijomis;
- Q. kadangi korupcija ir žmogaus teisių pažeidimai yra aiškiai tarpusavyje susiję; kadangi korupcija viešajame ir privačiajame sektoriuose skatina nelygybę ir diskriminaciją ir jas didina ir taip trukdo vienodomis sąlygomis naudotis pilietinėmis, politinėmis, ekonominėmis, socialinėmis ir kultūrinėmis teisėmis; kadangi įrodyta, kad korupcijos veiksmai dažnai susiję su žmogaus teisių pažeidimais, piktnaudžiavimu valdžia ir atskaitomybės trūkumu;
- R. kadangi visame pasaulyje vykdomi sunkūs darbo teisių ir profesinių sąjungų teisių pažeidimai, o bendrovių veiklos pobūdis daro didelį poveikį darbuotojų, bendruomenių ir vartotojų teisėms Europoje ir už jos ribų; kadangi pagal tarptautinius žmogaus teisių teisės aktus valstybės privalo saugoti žmogaus teises, užtikrinti, kad jų jurisdikcijoje veikiančios korporacijos, vykdydamos savo veiklą, nepažeistų žmogaus teisių, taip pat užtikrinti, kad nukentėjusieji galėtų naudotis veiksmingomis teisių gynimo priemonėmis;
- S. kadangi verslo bendruomenė turėtų atlikti svarbų vaidmenį propaguodama žmogaus teises ir kadangi tokios jos pastangos labai pageidautinos ir viso pasaulio viešosios institucijos turėtų jas remti; kadangi viešasis ir privatusis sektoriai turėtų glaudžiai bendradarbiauti propaguodami žmogaus teises;
- T. kadangi trečiosios šalys dėl joms taikomos bendrųjų muitų tarifų lengvatų sistemos (BLS+) privalo laikytis tarptautinių žmogaus ir darbo teisių konvencijų nuostatų;
- U. kadangi Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 16 straipsnyje tvirtinama, kad moterys ir vyrai, sulaukę pilnametystės, turi teisę be jokių apribojimų dėl rasės, pilietybės ar religijos tuoktis ir kurti šeimą ir jie turi lygias teises sudarydami santuoką, gyvendami susituokę ir nutraukdami santuoką, ir kad santuoka sudaroma tik laisvu ir visišku ketinančių tuoktis asmenų sutikimu;
- V. kadangi Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 14 straipsnyje pripažįstama, kad kiekvienas asmuo turi teisę kitose šalyse ieškoti prieglobsčio nuo persekiojimo; kadangi JT konvencijoje dėl pabėgėlių statuso aiškiai nurodoma, kad visi pabėgėliai turi teisę į ypatingą apsaugą ir kad nei viena valstybė negali išsiųsti pabėgėlio ar jo grąžinti į teritoriją, kurioje jis persekiojimas ar jo gyvybei ar laisvei gresia pavojus;
- W. kadangi Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 18 straipsnyje pripažįstama minties, sąžinės ir religijos laisvė; kadangi su religijos ar tikėjimo laisve susijusių incidentų gerokai padaugėjo, nes, be kita ko, daugėja religinio pobūdžio konfliktų;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

- X. kadangi Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 25 straipsnyje pripažįstama, kad kiekvienas asmuo turi teisę į „savo ir savo šeimos sveikatai ir gerovei pakankamą gyvenimo lygį“, pagal šį straipsnį motinoms ir vaikams turi būti suteikiama ypatinga globa ir parama, kuri apima ir sveikatos priežiūrą; kadangi JT vaiko teisių konvencijai sukanka 25 metai ir tai yra plačiausiai ratifikuota žmogaus teisių srities sutartis; kadangi JT Žmogaus teisių tarybos rezoliucijoje 26/28 raginama per kitą JT Žmogaus teisių tarybos socialinio forumo posėdį aptarti vaistų prieinamumą, atsižvelgiant į kiekvieno asmens teisę būti geriausios galimos fizinės ir psichinės sveikatos; kadangi Pasaulio sveikatos organizacijos (PSO) įstatuose teigiama, kad būti geriausios galimos sveikatos yra viena iš pagrindinių kiekvieno žmogaus teisių, nepriklausomai nuo jo rasės, religijos, politinių įsitikinimų, ekonominių ar socialinių sąlygų;
- Y. kadangi dėl klimato kaitos padarinių, t. y. kylančios temperatūros ir jūros lygio ir ekstremalesnių oro sąlygų, daugės pasaulinio nestabilumo pavojų, taigi didės ir sunkių žmogaus teisių pažeidimų grėsmė;
- Z. kadangi saugaus geriamo vandens ir sanitarinių priemonių prieinamumas yra žmogaus teisė, kylanti iš teisės į pakankamą gyvenimo lygį ir neatskiriama susijusi su teise į geriausią galimą fizinę ir psichinę sveikatą ir su teise į gyvybę ir žmogaus orumą; kadangi maždaug 2,6 mlrd. žmonių – pusė besivystančių šalių gyventojų – neturi net elementaraus įrengto tualetu, o 1,1 mlrd. žmonių neturi prieigos prie jokio geriamo vandens;
- AA. kadangi šiame pranešime, rengiamame po to, kai Taryba patvirtina ES metinę ataskaitą dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2013 m., analizuojama būsima šios politikos srities ES veikla; kadangi Parlamentas savo rezoliucijose dėl ankstesnių metinių ataskaitų ir dėl ES žmogaus teisių strategijos peržiūros pabrėžė, kad reikia nuolat svarstyti praktiką, kurią Parlamentas taiko siekdamas į visą savo veiklą integruoti žmogaus teisių aspektą, imtis tolesnių veiksmų atsižvelgiant į skubias rezoliucijas, kuriose smerkiami demokratijos, žmogaus teisių ir teisinės valstybės principų pažeidimai, taip pat stebėti, ar laikomasi nuostatų dėl demokratijos ir žmogaus teisių, įtrauktų į visus ES su trečiosiomis šalimis sudarytus susitarimus;

Žmogaus teisių svarba ES išorės politikoje

1. primena, kad Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje tvirtinama, jog ES „daugiausia dėmesio savo veikloje skiria žmogui ir žmogaus orumui“;
2. ragina visas ES institucijas ir valstybes nares ES santykiuose su visomis trečiosiomis šalimis, įskaitant strateginius partnerius, taip pat visuose aukšto lygio pareiškimuose ir susitikimuose daugiausia dėmesio skirti žmogaus teisėms; pabrėžia, kad svarbu veiksmingai, nuosekliai ir darniai įgyvendinti ES žmogaus teisių politiką, laikantis aiškių ES sutarties 21 straipsnyje ir ES strateginėje programoje žmogaus teisių ir demokratijos srityje nustatytų prievolių; giria Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją už tai, kad ji atvirai pareiškė savo tvirtą įsipareigojimą įgyvendinti šiuos principus;
3. pabrėžia, kad svarbu, jog valstybės narės laikytųsi bendros pozicijos remdamos žmogaus teisių nedalumą, neliečiamumą ir visuotinumą ir ypač ratifikuodamos visus tarptautinius JT patvirtintus žmogaus teisių dokumentus; ragina ES, laikantis Lisabonos sutarties 21 straipsnio, remti žmogaus teisių, įskaitant Tarptautiniame ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių pakte įtvirtintas teises, nedalumo ir neliečiamumo principą; ragina ES, vedant politinius, žmogaus teisių dialogus ir prekybos derybas, toliau propaguoti visuotinius žmogaus teisių standartus ir remtis jais savo santykiuose su trečiosiomis šalimis ir regioninėmis organizacijomis;
4. palankiai vertina Komisijos sprendimą vykdant plėtros procesą didelį dėmesį skirti teisei valstybei; primygtinai ragina ES visame plėtros procese atidžiai stebėti žmogaus teisių ir mažumoms priklausančių asmenų teisių apsaugos nuostatų įgyvendinimą;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

5. tačiau išpėja dėl neplanuotų padarinių, kurie kyla, kai žmogaus teisių sąrašas nuolat plečiamas ir į jį įtraukiami ideologiniu ar politiniu požiūriu ginčytini klausimai, nes taip galiausiai gali sumažėti bendras pritarimas pačiai žmogaus teisių visuotinumui ir nedalumo idėjai;

6. nurodo, kad be dėmesio žmonių kančioms ES taip pat turėtų atkreipti dėmesį į materialiąją žmogaus teisių nesilaikymo kainą ir su tuo susijusias biudžeto išlaidas, nes nepagarba žmogaus teisėms ir nepakankamas dalyvavimas teisėtame demokratiname gyvenime skatina nestabilumą, korupciją, valstybių žlugimą, humanitarines krizes ar ginkluotus konfliktus – reiškinius, kurie kenkia ES vystymosi politikos srityje dedamoms pastangoms ir į kuriuos ES ar jos valstybės narės privalo reaguoti vykdydamos užsienio ir saugumo politiką; atsižvelgdamas į tai, teigiamai vertina nesenas ES pastangas žmogaus teisių pažeidimus įtraukti į krizių prevencijos srityje naudojamą išankstinio perspėjimo matricą; vis dėlto ragina imtis aktyvesnių prevencijos veiksnių ir ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją, Komisiją ir valstybes narys sukurti žmogaus teisių požiūriu pagrįstą krizių prevencijos priemonės dalį ir integruoti ją į ES visapusišką požiūrį į išorės konfliktus ir krizes, taip pat įtraukti ją į būsimą pataisytą Europos saugumo strategiją;

7. mano, kad ES, įskaitant jos delegacijas, turėtų atpažinti ankstyvojo perspėjimo signalus, pavyzdžiui, atkreipti dėmesį į mažumų persekiojimą ir žmogaus teisių pažeidimus, iš kurių galima nuspėti, kad gali kilti konfliktai ir humanitarinės nelaimės; ragina ES nustatyti geriausią žmogaus teisių propagavimo ir apsaugos pasibaigus nelaimėms ir konfliktams patirtį, ypač atsižvelgiant į neigaliuosius, moteris, vaikus ir kitų pažeidžiamų grupių asmenis, teikiant duomenis ir imantis atitinkamų priemonių, atsižvelgiant į konkrečias neigaliųjų ypatybes, turimus neigaliesiems gresiančių nelaimių rizikos mažinimo planus, visų atitinkamų tarnybų darbuotojų mokymą ir turimus laikinus prieglobsčio centrus ir pagalbos nelaimės atveju vietas, didžiausią dėmesį skiriant žmogaus teisių klausimų integravimui į pagalbos, atkūrimo ir atstatymo veiksmus, kartu laikantis humanitarinių žmoniškumo, nešališkumo, neutralumo ir nepriklausomumo principų ir poreikiais grindžiamo požiūrio į humanitarinę pagalbą;

8. ragina ES užtikrinti per stabilumo priemonę, demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo finansavimo priemonę ir Europos demokratijos fondą teikiamų paramos galimybių sąveiką;

9. reiškia didelį susirūpinimą dėl to, kad teroristai visame pasaulyje vis dažniau sunkiai pažeidžia žmogaus teises; atkreipia dėmesį į 2014 m. ataskaitą, kurioje teigiama, kad 2012–2013 m. teroristų veiklos padaugėjo 62 proc., o teroro aktai, sukėlę daugiau kaip 50 mirčių, buvo įvykdyti jau ne 15, o 24 šalyse; primygtinai ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir Europos išorės veiksmų tarnybą (EIVT), išplitus teroristinei veiklai, geriau ir veiksmingiau bendradarbiauti su vyriausybėmis siekiant kovoti su visų formų terorizmu;

10. pritaria, kad genocido ir kitų nusikaltimų žmoniškumui, taip pat rasizmo, ksenofobijos ar religinės neapykantos aktų neigimas yra aiškus žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių pažeidimas ir savaime turėtų būti smerkiamas;

11. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją Federicą Mogherini ir ES valstybių užsienio reikalų ministrus į Užsienio reikalų tarybos darbotvarkę reguliariai įtraukti diskusijas apie ES pastangas siekti, kad būtų paleisti žmogaus teisių gynėjai, žurnalistai, politiniai aktyvistai ir kiti asmenys, kurie taikiai naudojami savo teisėmis;

ES metinė ataskaita dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje – ES žmogaus teisių ir demokratijos politikos srities ataskaitų rengimo priemonė

12. palankiai vertina tai, kad Taryba patvirtino ES metinę ataskaitą dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2013 m.; ragina naująją Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją išpareigoti ateityje dalyvauti dviejose ES žmogaus teisių ir demokratijos politikai skirtose metinėse diskusijose, kurios rengiamos per Parlamento plenarines sesijas, pristatyti ES ataskaitą ir aptarti Parlamento pranešimą;

13. apgailestauja, kad Komisija nepateikė atsakymo raštu į anksčiau minėtą Parlamento rezoliuciją dėl ES metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje 2012 m., ir mano, kad tokie atsakymai raštu yra itin svarbūs tarpinstituciniam bendradarbiavimui šioje srityje ir negali būti pakeisti diskusijomis plenarinėje sesijoje, nes per jas suteikiama mažiau laiko apsvaistyti ir sistemingai atsakyti į visus Parlamento iškeltus klausimus;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

14. gerai vertina EIVT ir Komisiją už parengtas išsamias ir aiškias veiksmų, kuriuos ES vykdė per ataskaitinį laikotarpį, ataskaitas; vis dėlto primena savo nuomonę, kad šalių ataskaitose reikėtų numatyti galimybę apžvelgti svarbiausias teigiamas ir neigiamas tendencijas ir įvertinti ES veiksmų veiksmingumą; pažymi, kad teikiant nuodugnesnes viešąsias ataskaitas, parengtas remiantis konkrečiais prioritetais ir rodikliais, nurodytais atskiroms šalims skirtose ES žmogaus teisių strategijose, kurios iki šiol yra konfidencialios, būtų užtikrinamas geresnis žmogaus teisių nuostatų įgyvendinimo ir ES politikos poveikio žmogaus teisėms vertinimo nuoseklumas;

15. toliau laikosi nuomonės, kad ES institucijos turėtų kartu siekti gerinti metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje formą, kad ji būtų prieinama plačiajai visuomenei, išlaikant jos, kaip ES strateginės programos ir veiksmų plano žmogaus teisių ir demokratijos srityje įgyvendinimo ataskaitos, išsamumą; primena, jog yra pasirengęs aktyviai ir konstruktyviai bendradarbiauti su ES institucijomis rengiant būsimas ataskaitas; primena savo prašymą į metinę ataskaitą įtraukti skirsnį apie tai, kaip valstybės narės įgyvendina veiksmų planą;

ES strateginės programos ir veiksmų plano įgyvendinimas

16. pakartoja, kad vertina 2012 m. Tarybos patvirtintą ES strateginę programą ir veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje, kadangi mano, kad tai svarbus novatoriškas politikos vystymosi etapas ir ES išpareigojimo vykdyti Sutartyje nustatytą prievolę su žmogaus teisėmis susijusius klausimus įtraukti į visų „be išimties“ sričių ES išorės politiką patvirtinimas;

17. primena, kad žmogaus teisės tapo svarbiausiu ES išorės veiksmų aspektu ir tikra jos tapatybės dalimi ES dvišaliuose, daugiašaliuose ir instituciniuose santykiuose;

18. teigiamai vertina EIVT ir Komisijos pastangas teikti Parlamentui pirmojo ES veiksmų plano žmogaus teisių ir demokratijos srityje įgyvendinimo ataskaitą; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir EIVT įtraukti valstybės nares, Komisiją, Parlamentą, pilietinę visuomenę ir regionines bei tarptautines organizacijas į šio plano peržiūrą ir konsultuotis su jais, siekiant patvirtinti naują veiksmų planą, kuris įsigalios 2015 m. pradžioje; palankiai vertina diskusijas, kurių tikslas – naujame veiksmų plane geriau nustatyti uždavinių prioritetus ir siekti, kad ši Europos Sąjungos išorės politikos priemonė būtų suprantamesnė, veiksmingesnė ir nuoseklesnė, tačiau perspėja, kad neturėtų būti siaurinama veiksmų plano taikymo sritis ir mažinamas su žmogaus teisėmis susijusių klausimų įtraukimo į visų sričių ES politiką užmojis;

19. ragina visus ES išorės politikos dalyvius būtinai prisiimti atsakomybę už ES išorės politiką žmogaus teisių srityje ir įvairias šioje srityje taikomas priemones ir užtikrinti, kad į žmogaus teises būtų atsižvelgiama visose srityse, be kita ko, organizuojant atitinkamiems pareigūnams skirtus nuolatinius mokymus žmogaus teisių klausimais;

20. yra itin susirūpinęs dėl strateginėje programoje prisiimto išpareigojimo ES santykiuose su visomis trečiosiomis šalimis, įskaitant strateginius partnerius, daugiausia dėmesio skirti žmogaus teisėms įgyvendinimo; taigi ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir EIVT skirti itin daug dėmesio tam, kad šis išpareigojimas būtų įgyvendintas ir užtikrinta, kad žmogaus teisių ir demokratijos klausimai būtų integruoti į ES santykius su strateginiais partneriais tokiomis svarbiomis aplinkybėmis, kaip aukščiausio lygio susitikimai ir Tarybos išvados; be to, rekomenduoja, kad sunkių žmogaus teisių pažeidimų atveju šalyje partnerėje, su kuria pasirašytas susitarimas, ES imtųsi griežtesnių veiksmų ir taikytų atitinkamas sankcijas, kaip nustatyta susitarimo nuostatose dėl žmogaus teisių, įskaitant galimą (laikiną) susitarimo galiojimo sustabdymą;

21. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją kartu su visais Komisijos nariais parengti programą, pagal kurią žmogaus teisės būtų integruojamos į įvairią ES veiklą, ypač į vystymosi, migracijos, aplinkos, užimtumo, interneto duomenų apsaugos, prekybos, investicijų, technologijų ir verslo sritis;

22. teigiamai vertina tai, kad Sąjungos vyriausioji įgaliotinė ir Komisijos pirmininko pavaduotoja viešai pareiškė, jog reikia persvarstyti ES strategiją visų strateginių partnerių, įskaitant Kiniją ir Rusiją, atžvilgiu, ir ragina ją per savo kadenciją pirmenybę teikti žmogaus teisėms šiose šalyse, aiškiai nurodant, kad sunkūs žmogaus teisių pažeidimai kelia grėsmę ES ir jos strateginių partnerių dvišaliams santykiams;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

ES specialiojo įgaliojotinio žmogaus teisių klausimais įgaliojimai

23. pripažįsta pirmojo ES specialiojo įgaliojotinio žmogaus teisių klausimais įgaliojimų svarbą ir sveikina šiuo metu šias pareigas einantį asmenį už jo atliktą darbą; ragina ES specialųjį įgaliojotinį gerinti ES matomumą ir jos dalyvavimą daugiašaliuose ir regioniniuose žmogaus teisių mechanizmuose (Jungtinėse Tautose, Europos Taryboje, Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijoje, Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijoje, Pietryčių Azijos valstybių asociacijoje, Afrikos Sąjungoje, Islamo bendradarbiavimo organizacijoje), propaguoti svarbiausius ES teminius prioritetus, įskaitant neseniai patvirtintose ES žmogaus teisių gairėse nustatytus prioritetus, siekti, kad pilietinė visuomenė visame pasaulyje įgytų daugiau galių, padėti gerinti ES žmogaus teisių politikos integravimą, darną, nuoseklumą ir veiksmingumą ir sukurti tinkamą tylosios ir viešosios diplomatijos pusiausvyrą; pripažįsta, kad būtina padidinti ES specialiojo įgaliojotinio žmogaus teisių klausimais pareigybių matomumą – jam turi būti suteikta teisė imtis iniciatyvos ir teisė viešai pareikšti nuomonę, o siekiant gero veiksmų koordinavimo jam turėtų padėti skirtingos ES institucijų tarnybos;

24. ragina Tarybą patvirtinti bendrą principą, pagal kurį į būsimų už tam tikrą geografinę teritoriją atsakingų ES specialiųjų įgaliojotinių įgaliojimus būtų sistemingai įtraukiamas bendradarbiavimas su ES specialiuoju įgaliojotiniu žmogaus teisių klausimais;

25. prašo išlaikyti ES specialiojo įgaliojotinio žmogaus teisių klausimais pareigas, kad vėliau jos taptų nuolatinės, ir siekiant, kad šios pareigos būtų tinkamai vykdomos, suteikti atitinkamas priemones, be kita ko, naudoti viešosios diplomatijos priemones;

ES žmogaus teisių ir demokratijos politikos vidaus ir išorės aspektų darna

26. pabrėžia, kad vykdant ES žmogaus teisių politiką turi būti nuosekliai laikomasi Sutartyje numatytų įsipareigojimų, užtikrinama vidaus ir išorės politikos priemonių darna ir vengiama taikyti dvigubus standartus; taigi ragina patvirtinti Užsienio reikalų tarybos išvadas dėl žmogaus teisių aspektų, susijusių su strateginiais partneriais; atsižvelgdamas į tai, ragina valstybėms narėms ir ES pareigūnams nustatyti bendrus būtinuosius susirūpinimą keliančių žmogaus teisių klausimų srities reikalavimus, kurių šie privalėtų laikytis savo santykiuose su strateginiais partneriais, nepamiršdami konkrečių kiekvienos šalies padėties aplinkybių;

27. pabrėžia, kad nuoseklūs ES veiksmai trečiųjų šalių atžvilgiu yra jos patikimumo ir veiksmingumo sąlyga ir kad nesutarimai ir nenuoseklumas mažina jos veiksmų efektyvumą, todėl jos nuomonė apie žmogaus teises kartais lieka neišgirsta; primena, kad, nepaisant gausybės sunkumų, nuoseklumas vis dar yra prioritetas išorės politikos klausimas ir visiems šios politikos dalyviams jų įgaliojimų laikotarpiu jis turi būti labai svarbus;

28. be to, mano, jog svarbu, kad santykiuose su trečiosiomis šalimis ES nustatyti su žmogaus teisėmis susiję reikalavimai vienodai taikomi ir valstybėms narėms; taigi primena, kad Parlamentas tvirtina Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto parengtą metinę pagrindinių teisių padėties Europos Sąjungoje ataskaitą;

29. ragina EIVT gerinti žmogaus teisėms ginti skirtų ES lėšų valdymą, didinti jų kontrolę ir atskaitomybę už jas;

30. atkreipia dėmesį į nemažus iššūkius, iškilusius Rusijai aneksavus Krymą, ir tebesitęsiančio dalyvavimo kariniuose veiksmuose rytinėse Ukrainos dalyse; pabrėžia, kad vykdydama šią agresijos politiką Rusija toliau artėja prie autoritarinio valdymo ir kartu šalyje blogėja žmogaus teisių padėtis; pabrėžia, kad Rusija dabar yra ES „strateginis iššūkis“ ir nebeatitinka strateginės partnerystės kriterijų;

31. ragina ES veiksmingai spręsti vidines žmogaus teisių problemas, pvz., romų padėties, elgesio su pabėgėliais ir migrantais, lesbiečių, gėjų, biseksualių, translyčių ir interseksualių asmenų (LGBTI) diskriminavimo, sulaikymo sąlygų, žiniasklaidos laisvės valstybėse narėse klausimus, kad būtų išlaikytas ES išorės politikos žmogaus teisių srityje patikimumas ir nuoseklumas; apgailestauja, kad romų mažuma ir toliau patiria diskriminaciją, rasizmą ir socialinę atskirtį ir Europos Sąjungoje, ir Vakarų Balkanų šalyse kandidatėse, taip pat Turkijoje; atsižvelgdamas į tai, pažymi, kad pagarba mažumų teisėms yra vienas iš pagrindinių uždavinių, nustatytų Komisijos 2014–2015 m. plėtros strategijoje;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

ES žmogaus teisių politika

Atskiroms šalims skirtos žmogaus teisių strategijos ir ES delegacijų vaidmuo

32. džiaugiasi, kad EIVT sėkmingai užbaigė pirmąjį atskiroms šalims skirtų žmogaus teisių strategijų, kuriose didelis dėmesys skiriamas ES delegacijų politinei atsakomybei, rengimo etapą; vis dėlto apgailestauja dėl to, kad atskiroms šalims skirtų strategijų turinys nepakankamai skaidrus, ypač trūksta tinkamo Europos Parlamento informavimo, ir dar kartą ragina viešai atskleisti bent jau pagrindinius kiekvienos atskirai šaliai skirtos strategijos prioritetus ir Parlamentui suteikti galimybę atitinkamoje aplinkoje susipažinti su strategijomis, kad jis galėtų vykdyti tinkamą kontrolę; ragina EIVT patvirtinti rodiklius, pagal kuriuos būtų galima vertinti strategijų veiksmingumą, ir aiškiau nagrinėti klausimus atskiroms šalims skirtuose metinės ataskaitos dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje skyriuose, kad jie taptų atskiroms šalims skirtų strategijų įgyvendinimo ataskaitomis; primena ES išipareigojimą užtikrinti, kad į atskiroms šalims skirtas žmogaus teisių strategijas būtų atsižvelgiama visuose su trečiosiomis šalimis susijusios politikos formavimo lygmenyse, įskaitant žmogaus teisių ir politinius dialogus;

33. pabrėžia, jog reikia, kad ES delegacijos parengtų metinę savo veiklos žmogaus teisių srityje ataskaitą;

34. džiaugiasi, kad beveik užbaigtas kurti žmogaus teisių kontaktinių punktų ir ryšių su žmogaus teisių gynėjais palaikymo pareigūnų ES delegacijose tinklas; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir EIVT parengti aiškias veiklos gaires, aptariant jų vaidmenį delegacijose, kad būtų išnaudotos visos jų turimos galimybės, sukurti patikimi standartai ir išvengta nenuoseklumo ES delegacijose;

35. ragina stiprinti valstybių narių diplomatinį tinklą ir ES delegacijų bendradarbiavimą pasaulyje siekiant prisidėti prie žmogaus teisių darbo grupių diskusijų trečiojoje šalyje;

36. ragina EIVT užtikrinti, kad įkalintų žmogaus teisių gynėjų bylos būtų aptariamoms per visus ES ir trečiųjų šalių atstovų aukšto lygio susitikimus, įskaitant bendradarbiavimo tarybos ir (arba) Asociacijos tarybos posėdžius; primygtinai teigia, kad į visas atskiroms ES ir trečiosioms šalims skirtas žmogaus teisių strategijas turėtų būti įtrauktas skirsnis apie įkalintus teisių gynėjus;

37. primena išipareigojimą žmogaus teises integruoti į visus ES poveikio vertinimus; primygtinai tvirtina, kad šis išipareigojimas labai svarbus siekiant užtikrinti, kad ES laikytųsi žmogaus teisių, jas gintų ir sudarytų sąlygas jomis naudotis, ir kad jos išorės politikos priemonės ir veikla būtų parengtos ir įgyvendinamos taip, kad užsienyje būtų įtvirtintos žmogaus teisės; ragina ES, geriau konsultuojantis ir koordinuojant veiksmus su pilietine visuomene ir ES institucijomis, gerinti poveikio žmogaus teisėms vertinimų kokybę ir sistemiškumą;

Dialogas ir konsultacijos žmogaus teisių klausimais

38. dar kartą tvirtina, kad remia žmogaus teisėms skirtus dialogus, kurie yra ES žmogaus teisių politikos priemonė, jeigu jie patys savaime nėra tikslas, o tik priemonė konkretiems priešingos šalies išipareigojimams ir rezultatams užtikrinti; pripažįsta, kad verta palaikyti dialogus konkrečiais žmogaus teisių klausimais, pirmiausia su tomis šalimis, kuriose yra didelių žmogaus teisių problemų; vis dėlto pabrėžia, kad tais atvejais, kai dialogai žmogaus teisių klausimais dėl priešingos šalies nenoro geranoriškai elgtis arba dėl nuoširdžių išipareigojimų vykdyti reformas nebuvo neduoda teigiamų rezultatų, ES turi padaryti aiškias politines išvadas ir daugiau dėmesio skirti viešajai diplomatijai, siekdama užtikrinti, kad nekiltų pavojus visuomenės pasitikėjimui ES žmogaus teisių politika; be to, išpėja, kad diskusijos žmogaus teisių klausimais neturėtų būti atskirtos nuo aukšto lygio politinių dialogų; primygtinai reikalauja, kad ES veiksmingai, atskaitingai ir skaidriai keltų klausimus dėl konkrečių žmogaus teisių gynėjų, kuriems kyla pavojus arba kurie yra įkalinti, taip pat dėl politinių kalinių; ragina sunkių žmogaus teisių pažeidimų atvejais šį klausimą kaip svarbiausią kelti per visų lygmenų politinį dialogą;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

39. primygtinai ragina EIVT parengti visapusišką peržiūros mechanizmą, kuris padėtų įvertinti, kodėl dialogais nepavyko pasiekti pastebimų, apčiuopiamų rezultatų; be to, ragina ES gerinti savo gaires siekiant padėti vertinti pažangą ir didinti dialogų veiksmingumą, taip padedant didelių problemų žmogaus teisių srityje turinčioms šalims priartėti prie tarptautinių žmogaus teisių standartų; atsižvelgdamas į nesugebėjimą per ES ir Kinijos žmogaus teisių dialogą pasiekti pastebimų, apčiuopiamų rezultatų ir į pastaruosius įvykius Honkonge, primygtinai ragina ES persvarstyti savo žmogaus teisių strategiją ir patvirtinti darnesnę, vieningesnę ir labiau strateginę požiūrį į žmogaus teises;

40. apgailestauja, kad dėl struktūrų, formų, periodiškumo, metodų įvairovės ir keitimosi duomenimis konfidencialumo nėra nei tikro tokių dialogų stebėjimo ir vertinimo mechanizmo, nei pažangos rodiklių; rekomenduoja patikslinti kiekvieno dialogo tikslus ir vertinti rezultatus konsultuojantis su Parlamentu;

41. primygtinai ragina EIVT toliau bendradarbiauti su visomis šalimis, su kuriomis ji palaiko žmogaus teisių dialogus – prašyti atitinkamų valdžios institucijų prisiimti konkrečius išpareigojimus ir reguliariai imtis veiksmų, kurių jos reikalavo per konsultacijas;

ES gairės dėl žmogaus teisių

42. teigiamai vertina tai, kad per ataskaitinį 2013 m. laikotarpį Taryba patvirtino ES lesbiečių, gėjų, biseksualių, translyčių ir interseksualių asmenų žmogaus teisių gaires ir ES religijos ar tikėjimo laisvės gaires, o 2014 m. – ES saviraiškos laisvės internete ir realiame gyvenime gaires;

43. primena, kad dėl gairių tvirtinimo žmogaus teisių sistemoje neturi atsirasti selektyvumo principo, nes universalumo ir nedalumo principai turi likti svarbiausi; ragina Komisiją kartu su Parlamentu ir pilietinės visuomenės atstovais apibrėžti temų, kurioms taikomos tokios gairės, atrankos kriterijus ir taip atrankos procesą padaryti aiškesnį;

44. ragina Komisiją papildyti gaires, jose nustatant tikslus, kriterijus, priemones, kalendorius, rodiklius, ir į jas įtraukti nuolatinio vertinimo reikalavimą, taip pat suderinti gairių turinį ir formą, kad gairės būtų aiškesnės; atsižvelgdamas į tai, primena, kad Parlamentas neseniai rekomendavo veiksmingai ir orientuojantis į rezultatus įgyvendinti gaires dėl kankinimo;

45. ragina pilietinės visuomenės veikėjus daugiau dalyvauti rengiant, vertinant ir persvarstant gaires;

46. primygtinai ragina EIVT ir Tarybą imtis tinkamų veiksmų, kad atskirose šalyse būtų įgyvendintos ir įvertintos ES gairės; ragina EIVT ir valstybes nares nuolat rengti mokymus EIVT ir ES delegacijų darbuotojams ir valstybių narių diplomatams ir nuolat jiems teikti informaciją siekiant užtikrinti, kad ES žmogaus teisių gairės darytų numatytą poveikį formuojant realią politiką konkrečiose šalyse;

ES demokratizacijos ir rinkimų paramos politika

47. pabrėžia, kad demokratinę tvarką lemia ne tik rinkimų organizavimas, bet ir teisinės valstybės principų, žodžio laisvės, žmogaus teisių laikymasis, nepriklausomas teismų veikimas ir nešališkas administravimas; ragina Komisiją ir EIVT remti trečiosiose šalyse vykstančius demokratijos procesus; šiuo klausimu pabrėžia, kad svarbu imtis tolesnių veiksmų atsižvelgiant į rinkimų stebėjimo misijų ataskaitas ir rekomendacijas ir įtraukti jas į atitinkamai šaliai skirtą ES paramos demokratijai veiksmų planą, taip pat pavesti vyriausiajam stebėtoju atlikti konkretų vaidmenį toliau stebint rekomendacijų įgyvendinimą – tai būtų visapusiškos Parlamento paramos demokratijai požiūrį atitinkantys veiksmai, atliekami padedant Parlamento nuolatiniais organams; pažymi, kad ES rinkimų stebėjimo misijos gali atlikti teigiamą vaidmenį siekiant užtikrinti ES, kaip partnerės, patikimumą;

48. ragina ES dirbti toliau siekiant nustatyti geriausią šios srities patirtį, kad būtų remiami ir stiprinami demokratizacijos procesai; ragina rengti naujas politikos ir veiklos priemones, kurios būtų taikomos prioritetinėse šalyse, siekiant į ES požiūrį nuosekliai, lanksčiai ir patikimai integruoti žmogaus teisių ir paramos demokratijai priemones, įskaitant konfliktų prevencijos priemones ir tarpininkavimą;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

49. pabrėžia, kad politinius pokyčius ir demokratizaciją turi lydėti pagarba žmogaus teisėms, teisingumo, skaidrumo, atskaitomybės, susitaikymo, teisinės valstybės ir demokratinų institucijų steigimo skatinimas; ragina ES sistemingai remti laisvai ir sąžiningai išrinktus parlamentus; pabrėžia, kad reikia investuoti į vadovaujančių ir opozicijos partijų tarpusavio politinius dialogus;

50. primena, kad po Arabų pavasario Europos Sąjunga iš naujo suformulavo kaimynystės politiką pietinių Viduržemio jūros regiono šalių atžvilgiu ir primygtinai pabrėžė pilietinės visuomenės vaidmenį ir principą „parama pagal pažangą“ siekiant plėtoti tvirtesnę partnerystę su savo kaimynėmis ir padėti jos vykdyti reformas ir pereiti prie demokratijos;

51. mano, kad ES santykiai su visomis trečiosiomis šalimis turėtų būti grindžiami veiklos rezultatais grindžiamu požiūriu „parama pagal pažangą“ ir kad ES turėtų šalims partnerėms suteikti aukštesnio lygio statusą tik tuo atveju, jeigu akivaizdu, kad jose laikomasi žmogaus teisių ir demokratijos reikalavimų, ir nedvejodama sustabdyti šio statuso galiojimą, jeigu šių reikalavimų nebesilaikoma;

52. ragina apie žmogaus teises, demokratiją ir ES programas informuoti veiksmingai naudojantis naujomis technologijomis ir žiniatinkliu, kad ši informacija būtų kuo prieinamesnė žmonėms visame pasaulyje;

53. teigiamai vertina devynių ES delegacijų tam tikrose šalyse atliktą bandomąjį darbą, kuriuo siekiama nuoseklesnės paramos demokratijai ES išorės santykiuose ir kuris pradėtas vadovaujantis 2009 m. ir 2010 m. Tarybos išvadomis ir 2012 m. įtrauktas į ES strateginę programą ir veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje;

54. reikalauja, kad Komisija ir EIVT geriau su Parlamentu koordinuotų savo veiksmus, susijusius su antrojo etapo bandomosiomis šalimis, siekdama užtikrinti, jog visos ES institucijos dalyvautų ir derintų savo turimas žinias siekiant toliau veiksmingai remti demokratiją trečiosiose šalyse;

55. sveikina Europos demokratijos fondą už veiksmingą darbą siekiant demokratijos kaimyninėse šalyse ir pritaria, kad jo įgaliojimai būtų apdairiai išplėsti jo veiklą orientuojant ir į kitų demokratizacijos siekiančių šalių visuomenę; ragina valstybes nares, laikantis solidarumo ir išsipareigojimų, skirti fondo biudžetui pakankamai lėšų siekiant užtikrinti kuo lankstesnę ir veiksmingesnę paramą demokratinėms permainoms siekiantiems vietos veikėjams;

56. pabrėžia, jog svarbu, kad didėtų moterų vaidmuo propaguojant žmogaus teises ir vykdant demokratines reformas, remiant konfliktų prevenciją ir gerinant politinį dalyvavimą ir atstovavimą; atsižvelgdamas į tai, pažymi, kad reikia atsižvelgti į ES rinkimų stebėjimo misijų ataskaitose pateiktas rekomendacijas dėl visapusiško ir lygiateisio moterų dalyvavimo rinkimų procese ir imtis tolesnių su tuo susijusių veiksmų;

57. primena, kad plėtra buvo sėkmingiausias ES demokratizacijos laimėjimas, ir pabrėžia, kad derybos su Vakarų Balkanų šalimis tebėra pagrindinė priemonė siekiant padėti šioms šalims sukurti visavertę demokratinę visuomenę;

ES parama žmogaus teisių gynėjams

58. palankiai vertina dešimtųjų ES gairių dėl žmogaus teisių gynėjų metinių proga priimtas Tarybos išvadas dėl žmogaus teisių gynėjų; be to, giria Komisiją, kad ji vis dažniau naudoja EDŽTRP lėšas teikdama skubią finansinę pagalbą žmogaus teisių gynėjams, kuriems gresia pavojus, ir ragina Komisiją toliau svarstyti, kokiais naujais būdais būtų galima juos remti; tuo pačiu primena Europos demokratijos fondo, kaip kovotojų už demokratiją, tinklaraštininkų ir žurnalistų visame pasaulyje skatinimo ir apsaugos priemonės, svarbą;

59. apgailėstauja, kad žmogaus teisių gynėjų persekiojimas ir atskirtis – vis dar plačiai paplitusi tendencija visame pasaulyje, ypač šalyse, nepritariančiose žmogaus teisių visuotinumui;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

60. ragina ES ypatingą dėmesį skirti įkalintiems žmogaus teisių gynėjams visame pasaulyje ir teigia, kad visa ES turi kartu imtis aktyvesnių veiksmų, kad šie asmenys būtų paleisti – be kitų strategijų vykdymo, įsteigti Europos Parlamento vidaus darbo grupę, kuri, glaudžiai bendradarbiaudama su pilietine visuomene, nuolat gautų naujausią informaciją apie visame pasaulyje įkalintus aktyvistus;

61. primena savo raginimą EIVT toliau ginti NVO, žmogaus teisių gynėjus, pilietinės visuomenės aktyvistus, žurnalistus ir advokatus didinant ES žmogaus teisių dialogų veiksmingumą ir propaguojant ES teminius prioritetus ir žmogaus teisių gaires; atsižvelgdamas į tai, ragina rengti kampanijas, per kurias būtų susisiekiama ir su tais žmogaus teisių gynėjais, kurie gyvena atokesniuose trečiųjų šalių regionuose, kad būtų padedama įgyvendinti ES politikos tikslus;

62. ragina EIVT ir Komisiją užtikrinti, kad ES dotacijos ir kitos programos būtų prieinamos ne tik didelėms NVO, bet ir skiriamos vietos pajėgumams didinti; todėl primygtinai ragina sumažinti biurokratinę naštą, kartu išsaugant taikymo ir apskaitos procedūrų atskaitomybę, ir ragina atsižvelgti į vis didesnį spaudimą, kurį pilietinei visuomenei daro represiniai režimai; ragina pragmatiškiau vertinti perėjimo į demokratiją laikotarpiu gyvenančių šalių visuomenę, siekiant užtikrinti, kad būtų remiamos tinkamos organizacijos ir asmenys;

63. reikalauja, kad EIVT ir ES delegacijos su žmogaus teisių gynėjais ir NVO užmegztų nuoširdų ir dalykinį politinį dialogą, siekdamas rasti geriausias jų veiklai palankios aplinkos užtikrinimo būdus; reikalauja, kad ES aktyviau vykdytų savo diplomatinę veiklą trečiojoje šalyje ir stiprintų žmogaus teisių kontaktinių punktų padėtį, siekdama integruoti žmogaus teisių klausimus į kasdienį politinį ES delegacijų darbą, nuolat primindama politinių kalinių pavardes, stebėdama teismo procesus ir lankydamosi kalėjimuose; pabrėžia, kad ES turi naudoti viešosios diplomatijos priemones, siekdama remti žmogaus teisių gynėjus, ir ragina paleisti įkalintus žmogaus teisių aktyvistus; primygtinai ragina, kad aukščiausio lygio ES atstovai, įskaitant Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją, Tarybos pirmininką, Komisijos narius, ES specialiuosius įgaliotinius ir valstybių narių vyriausybės pareigūnus, vykdamai į šalis, kuriose pilietinė visuomenė patiria spaudimą, sistemingai susitiktų su žmogaus teisių gynėjais;

64. ragina ES vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir ES užsienio reikalų ministrus surengti metinį Užsienio reikalų tarybos posėdį, kuriame būtų konkrečiai aptariamasi ES pastangos siekti, kad būtų paleisti žmogaus teisių gynėjai, žurnalistai, politiniai aktyvistai ir kiti asmenys, kurie taikiai naudojami savo teisėmis, ypatingą dėmesį skiriant atvejams, į kuriuos atkreiptas dėmesys Parlamento rezoliucijose, susijusiose su diskusijomis dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės principų pažeidimų atvejų;

ES parama pasaulinėms ir daugiašalėms žmogaus teisių organizacijoms

65. primena Parlamento ir jo Žmogaus teisių pakomitečio išpareigojimą remti tvirtą daugiašalę žmogaus teisių sistemą, kurią globoja Jungtinės Tautos, įskaitant Generalinės Asamblėjos Trečiąjį komitetą, Žmogaus teisių tarybą ir Vyriausiojo žmogaus teisių komisaro biurą, ir atitinkamą JT specializuotųjų agentūrų, pvz., TDO, darbą, taip pat darbą, atliekamą pagal JT specialiąsias procedūras;

66. primena, kokie svarbūs Europos Žmogaus Teisių Teismo priimti sprendimai ir jų įgyvendinimas atitinkamose šalyse, susijęs su žmogaus teisių, kaip pagrindinių vertybių ir principų, laikymusi ir įtvirtinimu;

67. primena savo tvirtą nusiteikimą oficialiai įteisinti savo dalyvavimą JT Generalinės Asamblėjos sesijose, kaip išdėstyta 2013 m. vasario 7 d. EP rezoliucijoje dėl ES prioritetų Žmogaus teisių taryboje, ir mano, kad būtina ir toliau siųsti Europos Parlamento delegaciją į svarbias JT Žmogaus teisių tarybos ir JT Generalinės Asamblėjos sesijas, bei apgailestauja, kad 2014 m. ši praktika buvo nutraukta;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

68. primena, jog svarbu, kad ES aktyviai dalyvautų visuose JT žmogaus teisių mechanizmuose, visų pirma Generalinės Asamblėjos Trečiajame komitete ir Žmogaus teisių taryboje; ragina ES valstybes nares dalyvauti bendrai remiant rezoliucijas ir jas rengiant, aktyviai dalyvauti diskusijose ir interaktyviuose dialoguose, taip pat skelbti pareiškimus; tvirtai remia vis dažniau ES naudojamą tarpregioninių iniciatyvų praktiką;

69. dar kartą pabrėžia, kad labai svarbu, jog EIVT, Komisija, Parlamentas ir valstybės narės veiksmingai koordinuotų savo veiklą ir bendradarbiautų žmogaus teisių klausimais; ragina EIVT, ypač per ES delegacijas Niujorke ir Ženevoje, didinti ES veiksmų nuoseklumą laiku ir iš esmės konsultuojantis, kad būtų pristatyta vieninga ES pozicija;

70. primena Europos Sąjungos veiksmų Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijoje (ESBO), jai rengiantis minėti savo 40-ąsias veiklos metines, svarbą; ragina stiprinti ES, ESBO ir Europos Tarybos ryšius;

71. taip pat primena Europos Tarybos šioje srityje atlikto darbo svarbą ir tai, kad remiantis Sutartimis Europos Sąjungai būtina skubiai prisijungti prie Europos žmogaus teisių konvencijos;

72. dar kartą tvirtina, kad norint užtikrinti nuoseklumą svarbu Niujorke ir Ženevoje per JT Generalines Asamblėjas, Trečiajame komitete ir Žmogaus teisių taryboje atliekamą darbą integruoti į atitinkamą vidaus ir išorės ES veiklą;

ES politika tarptautinės baudžiamosios teisenos srityje ir Tarptautinio baudžiamojo teismo atžvilgiu

73. primena, kad visiškai palaiko Tarptautinio Baudžiamojo Teismo (TBT) veiklą, padedančią panaikinti tarptautinei bendruomenei nerimą keliantį sunkiausių nusikaltimų įvykdžiusių nusikaltėlių nebaudžiamumą ir užtikrinti teisingumą nukentėjusiesiems nuo karo nusikaltimų, nusikaltimų žmoniškumui ir genocido; toliau budriai stebi bet kokius mėginimus pakenkti jo teisėtumui ir nepriklausomumui; primena jo svarbų vaidmenį dvejopame teisingumo ir susitaikinimo procese; primygtinai ragina ES ir jos valstybes nares bendradarbiauti su Teismu ir jam teikti tvirtą diplomatinę ir politinę paramą dvišaliuose santykiuose ir visuose forumuose, įskaitant JT; reiškia susirūpinimą, kad keletas arešto orderių vis dar neįvykdyti; ragina ES, jos valstybes nares ir ES specialiuosius įgaliotinius aktyviai remti TBT, skatinti užtikrinti jo sprendimų vykdymą ir kovoti su nebaudžiamumu už Romos statute nurodytus nusikaltimus; mano, kad vis didesnis dalyvaujančių šalių skaičius yra svarbus pokytis stiprinant Teismo visuotinumą; palankiai vertina tai, kad 2013 m. vasario mėn. Dramblio Kaulo Krantas ratifikavo Romos statutą, bet apgailestauja, kad 2014 m. statuto neratifikavo nė viena valstybė; ragina ES ir jos valstybes nares labiau skatinti ratifikuoti Romos statutą ir jį įgyvendinti siekiant išplėsti pagal tarptautinę teisę nukentėjusiesiems nuo sunkių nusikaltimų numatytą teisę kreiptis į teismą; ragina ES valstybes nares – TBT Romos statuto šalis – suteikti TBT reikiamų išteklių, kad jis galėtų sąžiningai ir veiksmingai vykdyti savo įgaliojimus; ragina ES toliau teikti paramą tarptautiniam baudžiamajam teisingumui ir TBT, be kita ko, remiant pilietinės visuomenės veikėjus pagal Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę;

74. primena raginimą sukurti ES specialiojo įgaliotinio tarptautinio teisingumo ir tarptautinės humanitarinės teisės klausimais pareigybę, kad šias pareigas atliekančių subjektų veikla būtų iškili ir susilauktų pelnyto matomumo – taip bus veiksmingai įgyvendinami ES planai, o išpareigojimas kovoti su nebaudžiamumu bus integruotas į visus ES išorės veiksmus;

75. apgailestauja, kad TBT Romos statusas vis dar neįtrauktas į naujo BLS reglamento konvencijų, kurias reikalaujama pasirašyti norint gauti BLS+ lengvatomis besinaudojančios šalies statusą, sąrašą; pažymi, kad daugelis šalių, pageidaujančių gauti BLS+ lengvatomis besinaudojančios šalies statusą, nėra pasirašiusios ar ratifikavusios Romos statuto; primena savo rekomendaciją įtraukti Romos statutą į būsimą konvencijų sąrašą;

76. primena savo raginimą ES priimti bendrą poziciją agresijos nusikaltimo ir Kampalos pakeitimų klausimais ir ragina ES valstybes nares nedelsiant suderinti nacionalinius teisės aktus su Kampalos pakeitimų apibrėžtimis ir kitomis Romos statute numatytomis prievolėmis, kad būtų sudaryta galimybė vykdyti tyrimus ir baudžiamąjį persekiojimą valstybėse narėse ir gerinamas bendradarbiavimas su Teismu;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

77. prieš 100-ąsias Armėnijos genocido metines ragina visas ES valstybes nares jį pripažinti ir ragina jas ir ES institucijas dar labiau prisidėti prie Armėnijos genocido pripažinimo;

78. primygtinai ragina EIVT skleisti nukentėjusiųjų nuo nusikaltimų ir smurto trečiojoje šalyje teisių, apsaugos ir paramos jiems gerą patirtį ir su trečiosiomis šalimis keistis informacija apie kovos su korupcija priemones, nes korupcija dažnai yra kelias į nebaudžiamumą ir pagrindinė neteisingo elgesio su nukentėjusiais priežastis;

ES kovos su mirties bausme veiksmai

79. primena, kad visiškai nepritaria mirties bausmei, ir ragina ES ir jos valstybes nares toliau vykdyti labai svarbią mirties bausmės panaikinimo visame pasaulyje politiką; ragina EIVT budriai stebėti pokyčius visose pasaulio šalyse ir naudoti visas turimas poveikio priemones;

80. be išlygų palaiko 2014 m. gruodžio mėn. JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją „Mirties bausmės taikymo moratoriumas“⁽¹⁾;

81. ragina ES viso pasaulio forumuose toliau bendradarbiauti ir naudoti diplomatijos priemones siekiant panaikinti mirties bausmę, kaip numatyta ES gairėse dėl mirties bausmės, ir užtikrinti, kad būtų visapusiškai gerbiama kiekvieno asmens, kuriam gresia mirties bausmė, teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, nenaudojant kankinimų ir kito netinkamo elgesio, kuriuo išgaunami prispažinimai;

82. reiškia susirūpinimą dėl to, kad, kaip pranešama, nuo 2012 m. iki 2013 m. pasaulyje įvykdyta daugiau mirties bausmių, nepaisant to, kad mirties bausmes vykdo vis mažiau šalių; ragina ES imtis tinkamų veiksmų, susijusių su tuo, kad Kinijoje ir Irane vis dar dažnai vykdoma mirties bausmė, 2013 m. vėl pradėta vykdyti mirties bausmė Indonezijoje, Kuveite, Nigerijoje ir Vietname, 2013 m. Irane, Saudo Arabijoje ir Jemene mirties bausmė įvykdyta nepilnamečiams, taip pat labai pagausėjo pranešimų apie įvykdytas mirties bausmes Irake ir Saudo Arabijoje;

83. teigiamai vertina tai, kad Jungtinėse Valstijose atgaivinta diskusija apie atsitiktinį ir su klaidos galimybe susijusį mirties bausmės pobūdį, vykdoma kampanija, kuria siekiama sustabdyti mirties bausmės vykdymui naudojamų medžiagų srautą iš Europos į Jungtines Valstijas, o Merilendo valstijoje 2013 m. mirties bausmė panaikinta; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir EIVT susisiekti su JAV federaline vyriausybe ir valstijų vyriausybėmis siekiant pagreitinti mirties bausmės panaikinimą Jungtinėse Valstijose ir taip tarptautiniu mastu sustiprinti transatlantinį bendradarbiavimą patikimai įtvirtinant žmogaus teises, tarptautinį teisingumą ir demokratiją;

84. ragina Komisiją naudotis nauju lankstumu, kurį šiuo metu suteikia Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonė, ir išnagrinėti naujus kampanijos už mirties bausmės panaikinimą vykdymo būdus, taip pat remti veiksmus, kuriais siekiama užkirsti kelią mirties bausmės nuosprendžių priėmimui ar jos vykdymui;

85. pabrėžia, kad ES svarbu ir toliau stebėti sąlygas, kuriomis vykdoma mirties bausmė tose šalyse, kuriose mirties bausmė vis dar taikoma, ir remti teises ir konstitucines reformas siekiant visiškai ir galutinai panaikinti mirties bausmę;

86. primena savo tvirtą įsitikinimą, kad mirties bausmė, kaip teisės į asmens neliečiamybę ir žmogaus orumo pažeidimas, yra nesuderinama su žiauraus, nežmoniško ar žeminančio baudimo draudimu pagal tarptautinę teisę, ir ragina EIVT ir valstybes nares oficialiai pripažinti šį nesuderinamumą ir atitinkamai pritaikyti ES politiką dėl mirties bausmės; pabrėžia, kad atitinkamas ES gairės dėl mirties bausmės ir kankinimo reikia aiškinti kaip kompleksines;

ES kovos su kankinimu ir kitokiu žiauriu, nežmonišku ar žeminančiu elgesiu ar baudimu veiksmai

87. ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir EIVT, atsižvelgiant į tebe gaunamus pranešimus apie pasaulyje plačiai paplitusią kankinimų ir smurto praktiką, dėti daugiau ES kovos su kankinimais ir kitokiu žiauriu, nežmonišku ar žeminančiu elgesiu ar baudimu pastangų; primena savo susirūpinimą, kad ES veiksmai šioje srityje tebėra nepakankami ir neatitinka jos išsipareigojimų pagal ES gaires dėl kankinimų; ragina ES labiau remti nacionalinių ir regioninių kankinimų prevencijos mechanizmų kūrimą ir stiprinimą; atkreipia dėmesį į 2014 m. sausio 14 d. Komisijos,

⁽¹⁾ A/RES/69/186.

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

reaguojant į 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją, pateiktą pasiūlymą dėl reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1236/2005 dėl prekybos tam tikromis prekėmis, kurios galėtų būti naudojamos mirties bausmei vykdyti, kankinimui ar kitokiam žiauriam, nežmoniškam ar žeminančiam elgesiui ir baudimui (COM(2014)0001);

88. primena, kad pagal TBT Romos statuto 7 ir 8 straipsnius sistemingas arba didelio masto kankinimas gali būti priskirtas prie karo nusikaltimų arba nusikalimų žmoniškumui; pabrėžia, kad pagal atsakomybės užtikrinti apsaugą principą tarptautinė bendruomenė privalo vykdyti jai paskirtus ypatingus įgaliojimus;

89. ragina EIVT išsamiai išnagrinėti JT komiteto prieš kankinimą, pagal Konvencijos prieš kankinimą fakultatyvų protokolą sukurto pakomitečio ir Europos Tarybos kankinimų prevencijos komiteto atskiroms šalims parengtas išvadas ir politiniuose dialoguose su atitinkamomis šalimis, taip pat viešuose pareiškimuose nuolat priminti šiuos susirūpinimą keliančius klausimus; ragina EIVT, ypač ES delegacijas, ir valstybes nares, ypač jų ambasadas vietoje, gerinti ES kovos su kankinimu ir kitokiu žiauriu, nežmonišku ar žeminančiu elgesiu arba baudimu gairių įgyvendinimą; ragina valstybes nares didinti prekybos įrankiais, kurie gali būti panaudoti nežmoniškam ar žeminančiam elgesiui arba kankinimams vykdyti, kontrolę, taip pat dvejopo naudojimo technologijų ir objektų prekybos kontrolę;

90. pabrėžia, kad tokių pažeidžiamų grupių, kaip etninės, kalbinės ir religinės grupės, nariai sulaikymo vietose daug dažniau patiria kankinimą ir netinkamą elgesį, todėl tam turi būti skirtas ypatingas dėmesys;

91. apgailestauja, kad Europos įmonės eksportuoja produktus ir ginklus, kurie gali būti naudojami kankinimams ir kitoms bausmėms vykdyti arba žiauriam, nežmoniškam ar žeminančiam elgesiui, taip pat taikant represijas per protestus; atsižvelgdamas į tai, pritaria Reglamento (EB) Nr. 1236/2005 persvarstymui;

92. primena, kaip svarbu taikyti veiksmingus tam tikrų vaistų, kurie gali būti naudojami mirties bausmei vykdyti, ir įrangos, kuri gali būti naudojama kankinimams, eksporto kontrolės mechanizmus; ragina Komisiją panaikinti likusias reglamento spragas įvedant visa apimančią galutinio naudojimo sąlygą, kuria būtų draudžiama eksportuoti vaistus, kurie gali būti naudojami kankinant ar vykdant mirties bausmę;

93. ragina ES ir valstybes nares siekti, kad visos trečiosios šalys ratifikuotų 2006 m. gruodžio 20 d. Tarptautinę konvenciją dėl visų asmenų apsaugos nuo prievartinio dingimo;

Žmogaus teisės ES prekybos susitarimuose ir kituose tarptautiniuose susitarimuose

94. ragina ES užtikrinti, kad su trečiosiomis šalimis sudarytais prekybos susitarimais būtų skatinamas šių šalių ekonominis ir socialinis vystymasis ir užtikrinamas geras jų gamtos išteklių, ypač žemės ir vandens išteklių, valdymas; primena savo raginimą į ES tarptautinius susitarimus, įskaitant prekybos ir investicijų susitarimus, sudarytus ar planuojamus sudaryti su trečiosiomis šalimis, sistemingai įtraukti privalomas, vykdytinas ir neginčytinas nuostatas dėl žmogaus teisių ir ragina ankstyvuojau derybų dėl prekybos ir investicijų susitarimų etapu geriau konsultuotis su Europos Parlamentu, veiksmingai stebėti nuostatų dėl žmogaus teisių taikymą ir pranešti Parlamentui apie žmogaus teisių aspektus tokiuose susitarimuose;

95. nurodo, kad prekybos politika padeda įgyvendinti pagrindinius ES tikslus ir kad pagal SESV 207 straipsnį ES prekybos politika vykdoma „vadovaujantis Sąjungos išorės veiksmų principais ir tikslais“; be to, nurodo, kad pagal ES sutarties 3 straipsnį Sąjunga privalo prisidėti „prie taikos išsaugojimo, saugumo užtikrinimo, tvaraus planetos vystymosi, tautų tarpusavio solidarumo ir pagarbos, laisvos ir sąžiningos prekybos, skurdo panaikinimo ir žmogaus, ypač vaiko, teisių apsaugos, taip pat prie griežto tarptautinės teisės, įskaitant Jungtinių Tautų Chartijos principus, laikymosi ir jos plėtojimo“.

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

96. ragina Europos Komisiją rengiant savo būsimą prekybos strategiją atsižvelgti į svarbų prekybos ir tarptautinių susitarimų vaidmenį propaguojant žmogaus teises tarptautinėje arenoje;

97. pabrėžia, kad būtina, jog Europos Sąjunga toliau vykdytų daugiašalį bendradarbiavimą ir plėtotų daugiašalį dialogą žmogaus teisių klausimais, visų pirma su Pasaulio prekybos organizacija ir JT, siekdama sukurti daugiašalę prekybos sistemą, kuri padėtų laikytis žmogaus teisių;

98. primena, kad BLS sukurta taip, kad pagal šią sistemą lengvatas gaunančios šalys turi laikytis tarptautinės žmogaus teisių konvencijose įtvirtintų principų ir pagrindinių darbo standartų, ir kad ši sistema apima specialų papildomų muitų tarifų lengvatų režimą, kuriuo siekiama skatinti ratifikuoti ir veiksmingai įgyvendinti pagrindines tarptautines konvencijas žmogaus ir darbo teisių, aplinkos apsaugos ir gero valdymo klausimais; primena, kad nesilaikant šių sąlygų gali būti sustabdytas tokio prekybos režimo taikymas; primena, kad svarbu nuolat stebėti ir vertinti kaip BLS+ lengvatomis besinaudojančios šalys įgyvendina tarptautines konvencijas;

99. palankiai vertina tai, kad 2014 m. sausio 1 d. įsigaliojo peržiūrėta BLS; nurodo, kad BLS+ toliau taikoma bendrojoje lengvatų sistemoje ir kad pagal ją reikalaujama, jog lengvatų pagal šią sistemą prašančios šalys išpareigotų visapusiškai bendradarbiauti su tarptautinėmis organizacijomis tarptautinių žmogaus ir darbuotojų teisių konvencijų laikymosi srityje;

Verslas ir žmogaus teisės

100. apgailestauja, kad vis dar trūksta kompleksinio požiūrio į tai, kaip bendrovės visame pasaulyje laikosi žmogaus teisių standartų, ir dėl to kai kurios valstybės ir įmonės gali šias taisykles apeiti; taigi pabrėžia, kad reikia patvirtinti įmonių socialinės atsakomybės taisykles; tvirtai remia JT pagrindinių verslo ir žmogaus teisių principų įgyvendinimą; visų pirma ragina Komisiją pradėti taikyti veiksmingas priemones, reikalingas JT specialiojo įgaliojimo verslo ir žmogaus teisių klausimais Johno Ruggie pasiūlytai programai „Ginti, gerbti ir taisyti“ įgyvendinti; primena, kad svarbu propaguoti įmonių socialinės atsakomybės principus, įskaitant tuos atvejus, kai įmonės vykdo veiklą už ES ribų, ir užtikrinti, kad šių principų būtų laikomasi visoje tiekimo grandinėje, ypač atsižvelgiant į prekybą nelegalia mediena, neteisėtą prekybą laukiniais augalais ir gyvūnais ir prekybą konflikto zonose išgaunamomis naudingosiomis iškasenomis; yra įsitikinęs, kad Europos įmonės ir joms pavaldžios bendrovės arba subrangovai turėtų vaidinti pagrindinį vaidmenį visame pasaulyje skatinant ir skleidžiant geriausius tarptautinius standartus, susijusius su verslu ir žmogaus teisėmis;

101. prašo, kad Komisija ir EIVT paragintų visame pasaulyje esančias ES delegacijas užmegzti ryšius su ES įmonėmis siekiant propaguoti pagarbą žmogaus teisėms ir užtikrinti, kad verslas ir žmogaus teisės, kaip svarbiausios temos, būtų įtraukti į vietose skelbiamus kvietimus teikti paraiškas Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės paramai gauti; prašo valstybių narių stebėti, kad įmonės, kurioms taikoma nacionalinė teisė, laikytųsi žmogaus teisių ir socialinių, sveikatos ir aplinkosaugos standartų, kurių laikytis jos privalo, kai steigiasi ar vykdo savo veiklą trečiojoje šalyje;

102. atkreipia dėmesį į ES įmonių socialinės atsakomybės strategiją 2011–2014 m., kurioje valstybės narės raginamos parengti nacionalinius JT pagrindinių verslo ir žmogaus teisių principų įgyvendinimo veiklos planus; primena savo raginimą Komisijai reguliariai teikti ataskaitas dėl JT pagrindinių verslo ir žmogaus teisių principų įgyvendinimo ES valstybėse narėse, taip pat dėl šių principų įtraukimo į nacionalinius veiklos planus; apgailestauja dėl to, kad Komisija daro nepakankamą pažangą reaguodama į Parlamento prašymą siūlyti teisės aktus, kuriais ES įmonės būtų įpareigotos užtikrinti, kad jų sandoriais nebūtų remiami konfliktų kaltininkai ir nebūtų prisidedama prie šiurkščių žmogaus teisių pažeidimų;

103. dar kartą tvirtina, kad Europos verslo subjektai turėtų stropiai ir tinkamai užtikrinti, kad jų veikloje būtų laikomasi žmogaus teisių, kad ir kur ji būtų vykdoma; pabrėžia, kad svarbu teikti tikslingas ataskaitas apie tai, kokią poveikį žmogaus teisėms, socialinį poveikį ir poveikį aplinkai daro Europos finansų institucijų remiami projektai; primygtinai teigia, kad šios įstaigos privalo užtikrinti, jog jų veikla atitiktų ES sutarties 21 straipsnį, kuriame, be kita ko, nustatyta prievolė laikytis žmogaus teisių;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

104. pažymi, kad įmonės turėtų vertinti tai ne kaip sunkumą, o kaip galimybę kurti naujas verslo galimybes tuose regionuose, kuriuose labiausiai reikia tvarių ir atsakingų investicijų, ir kaip priemonę padėti įtvirtinti pagarbą žmogaus teisėms besivystančiose šalyse;

105. ragina Komisiją ir Tarybą užtikrinti, kad valstybėse narėse įsteigtos trečiųjų šalių piliečiams ar pačioms trečiosioms šalims priklausančios įmonės neremtų konfliktų kurstytojų ar sunkių žmogaus teisių pažeidimų, įskaitant modernias vergijos formas, pvz. prekybą žmonėmis ir jų įdarbinimą nepakenčiamomis sąlygomis, vykdytoju;

106. ragina Komisiją ir EIVT aktyviai imtis iniciatyvos gerinti nuo žmogaus teisių pažeidimų, susijusių su įmonių veikla už ES ribų, nukentėjusių asmenų galimybes kreiptis į teismą; be to, primygtinai reikalauja nustatyti veiksmingas teises žmogaus teises pažeidžiančių bendrovių baudimo priemones ir užtikrinti, kad nuo tokių pažeidimų nukentėję asmenys galėtų pasinaudoti teisių gynimo priemonėmis;

107. ragina ES įsitraukti į JT sistemoje prasidedančias diskusijas dėl teisiškai įpareigojančio tarptautinio dokumento verslo ir žmogaus teisių klausimais rengimo;

108. primena keturis pagrindinius visuotinius darbo standartus, įtvirtintus TDO dokumentuose, t. y.: asociacijų laisvę ir teisę į kolektyvines derybas; visų formų priverstinio darbo, išnaudojimo ir vergijos panaikinimą; vaikų darbo panaikinimą; diskriminacijos užimtumo srityje panaikinimą;

109. ypač primena, kad skubiai reikia užtikrinti asociacijų laisvę ir vykdyti kovą su visų formų represijomis, įskaitant profesinių sąjungų narių žmogžudystes;

110. labai susirūpinęs pažymi, kad TDO duomenimis maždaug 21 milijonas vyrų, moterų ir vaikų pasaulyje patiria vergovę; pabrėžia, kad žmogaus teisių klausimus reikia spręsti visapusiškai ir nefragmentiškai, pabrėžiant tiek pilietines ir politines teises, tiek ekonomines, socialines, kultūrinės teises ir teises aplinkos srityje, ir prisiimant tvirtus ir privalomus įsipareigojimus jų paisyti, kadangi be šių teisių vystymasis yra neįmanomas; pabrėžia, kad reikia šalinti pagrindines skurdo priežastis; atkreipia dėmesį į prievolę laikytis tarptautinių darbo standartų siekiant, kad būtų įvykdyta TDO deramo darbo darbotvarkė; mano, kad ES išorės santykiuose socialiniams klausimams turėtų būti skiriama daugiau dėmesio; atsižvelgdamas į tai, apgailestauja, kad ES neturi parengtos standartinės nuostatos dėl socialinės apsaugos formuluotės, kurią būtų galima įtraukti į visus išorės prekybos susitarimus; taigi ragina ES į visus savo užsienio prekybos susitarimus įtraukti pagrindinius TDO darbo standartus atitinkančią vystymosi skyrių ir nuostatą dėl socialinės apsaugos;

111. pažymi, kad dėl blogėjančios saugumo padėties pasaulyje ir vis gilėjančios finansų krizės, prasidėjusios po 2008 m. finansų sistemos žlugimo, neturtingiausiose pasaulio šalyse padaugėjo vaikų darbo ir dėl to įmonės, kurios apsirūpina prekėmis besivystančiose šalyse, gali patirti teisinių padarinių ir gali būti pakenkta jų reputacijai; ragina Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją ir EIVT toliau propaguoti Tarptautinę programą dėl vaikų darbo panaikinimo, ypač besivystančiose šalyse, kuriose nepaprastai daug vaikų turi dirbti, kad papildytų šeimos pajamas;

ES veiksmai siekiant užtikrinti teisę į saviraiškos laisvę internete ir realiame gyvenime ir apriboti sekimo technologijų poveikį žmogaus teisėms

112. pripažįsta, kad greita informacinių ir ryšių technologijų raida visame pasaulyje pakeitė naudojimosi saviraiškos laisve ir informacijos prieinamumo aplinką ir atnešė tiek didelių privalumų, tiek rimtų problemų; atsižvelgdamas į tai, džiaugiasi, kad 2014 m. gegužės mėn. Taryba priėmė tam skirtas ES saviraiškos laisvės internete ir realiame gyvenime gaires;

113. primena, kad saviraiškos laisvė ir žiniasklaidos laisvė, nepriklausomumas bei pliuralizmas yra būtini tvarios demokratijos aspektai, padedantys kuo labiau padidinti pilietinės visuomenės dalyvavimą ir suteikti galių piliečiams, todėl yra nepakeičiami užtikrinant skaidrumą ir atskaitomybę visuomenės gyvenime;

114. ragina aktyviau remti žiniasklaidos laisvę, apsaugoti nepriklausomus žurnalistus ir tinklaraščių kūrėjus, sumažinti skaitmeninę atskirtį ir palengvinti nevaržomą prieigą prie informacijos ir bendravimo ir necenzūruotą prieigą prie interneto (skaitmeninę laisvę);

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

115. ragina ES ir jos valstybes nares atidžiau stebėti visus saviraiškos laisvės apribojimus, įskaitant agresyvių baudžiamųjų įstatymų dėl šmeižto ir kitų ribojančių teisės aktų, kriterijų ar apsunkinančių procedūrų naudojimą registruojant žurnalistus ar kitus su žiniasklaida susijusių profesijų atstovus ar steigiant žiniasklaidos subjektą, ir aiškiai bei skubiai šiuos apribojimus pasmerkti, taip pat imtis tvirtų iniciatyvų siekiant pagerinti visuotinės svarbos informacijos prieinamumą;

116. smerkia visus skaitmeninių ryšių apribojimus, įskaitant interneto svetainių uždarymą, asmeninių prieigų blokavimą, kai šie veiksmai nukreipti prieš pilietinę visuomenę, pilietinių laisvių aktyvistus ir laisvą žiniasklaidą;

117. reiškia susirūpinimą dėl stebėjimo, sekimo, cenzūravimo ir informacijos atrankos technologijų platinimo ir plitimo, kadangi jos kelia vis didesnę pavojaus autokratinėse šalyse gyvenantiems žmogaus teisių ir demokratijos aktyvistams, taip pat išskyla nerimą keliančių klausimų, susijusių su teise į privatų gyvenimą demokratinėse šalyse, net kai šios technologijos naudojamos teisėtai tikslais, pvz., kovos su terorizmu, valstybės saugumo ir teisėsaugos tikslais;

118. pripažįsta, kad Europoje veikia dideli įsilaužimo ir sekimo technologijų gamintojai, o šios technologijos gali būti naudojamos žmogaus teisėms pažeisti ir išpuoliams prieš Europos skaitmeninę infrastruktūrą vykdyti; ragina Komisiją persvarstyti Europos eksporto kontrolės sistemą siekiant užtikrinti, kad pavojinga technologija negalėtų pasinaudoti netinkami asmenys;

119. teigiamai vertina 2013 m. birželio mėn. Komisijos paskelbtą JT pagrindinių verslo ir žmogaus teisių principų įgyvendinimo informacinių ir ryšių technologijų (IRT) sektoriuje vadovą; vis dėlto yra susirūpinęs dėl prekybos produktais ir paslaugomis, kurie skirti prieigai prie interneto blokuoti arba kuriuos naudojant galima vykdyti masinį sekimą ir stebėti interneto ir judriojo ryšio duomenų srautą, vykdyti paieškos rezultatų atranką arba įsiskverbti į privačius pokalbius; atkreipia dėmesį į 2014 m. balandžio 24 d. Komisijos komunikatą „Eksporto kontrolės politikos peržiūra. Saugumo ir konkurencingumo užtikrinimas kintančiame pasaulyje“ (COM(2014)0244), kuriame, be kita ko, pripažįstamos žmogaus teisių problemos, su kuriomis susiduriama eksportuojant tam tikras IRT; todėl ragina Komisiją apsvarstyti, kaip pagerinti šią padėtį siekiant priimti atnaujintas eksporto kontrolės gaires;

120. ragina Komisiją toliau remti iniciatyvas, susijusias su skaitmeninio saugumo technologijų kūrimu ir platinimu, kad žmogaus teisių aktyvistai galėtų naudotis saugiomis duomenų rinkimo, registravimo ir saugojimo sistemomis ir kartu išvengtų represinių vyriausybės sekimo;

Pilietinės visuomenės ir susirinkimų ir asociacijų laisvės rėmimas ES

121. reiškia rimtą susirūpinimą dėl to, kad daugelyje pasaulio šalių mažėja erdvės teisėtai pilietinės visuomenės veiklai; mano, kad laisva pilietinė visuomenė visose visuomenėse yra žmogaus teisių apsaugos ir paramos joms, taip pat visų demokratinių vertybių pagrindo dalis; atsižvelgdamas į tai, teigiamai vertina visas ES programas, kuriomis siekiama mokyti jaunos trečiųjų šalių specialistus ir supaprastinti trečiųjų šalių piliečiams skirtas studentų mainų programas, nes jomis jaunimas skatinamas aktyviai dalyvauti kuriant demokratiją ir veiksmingai prisidėti prie pilietinės visuomenės vystymosi;

122. ragina ES ir jos valstybes nares atidžiau stebėti visus susirinkimų ir asociacijų laisvės apribojimus, taip pat pilietinės visuomenės organizacijų draudimus, agresyvių baudžiamųjų įstatymų dėl šmeižto ir kitų ribojančių teisės aktų naudojimą, pernelyg didelių registracijos ir ataskaitų teikimo reikalavimų nustatymą, pernelyg griežtų taisyklių dėl iš užsienio gaunamo finansavimo ar draudimų NVO užsiimti politine veikla ar palaikyti ryšius su asmenimis iš užsienio nustatymą ir aiškiai bei skubiai juos pasmerkti;

123. ragina ES ir jos valstybes nares apie susirinkimų ir asociacijų laisvės pažeidimus kalbėti per kiekvieno lygmens politinį dialogą, įskaitant aukščiausio lygmens politinį dialogą, kai vykdomi kitų formų dialogai, įskaitant žmogaus teisių dialogą, nepavyko pasiekti jokio konkretaus padėties vietoje pagerėjimo; primygtinai ragina ES ir jos valstybes nares per šiuos dialogus informuoti apie konkrečius nerimą keliančius atvejus, ypač apie visus atvejus, kai žmonės yra įkalinti vien už naudojimąsi savo teise rinktis į taikius susirinkimus ir burtis į asociacijas;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

124. ragina ES delegacijų ir valstybių narių ambasadų atstovus stebėti žmogaus teisių gynėjų ir visų vien už naudojimąsi savo teise rinktis į taikius susirinkimus ir burtis į asociacijas įkalintų asmenų bylų teisminį nagrinėjimą ir prireikus viešai pasmerkti teisės į teisingą bylos nagrinėjimą nesilaikymą;

125. ragina ES būsimame ES veiksmų plane žmogaus teisių ir demokratijos srityje pirmenybę teikti pagarbai susirinkimų ir asociacijų laisvei ir šios laisvės propagavimui ir numatyti konkrečius šios srities veiksmus, nes susirinkimų ir asociacijų laisvė yra gyvybiškai svarbūs demokratijos ir atviros visuomenės elementai;

126. dar kartą primena, kad pritaria tam, jog didžioji EDŽTRP lėšų dalis būtų skiriama paramai žmogaus teisių gynėjams ir pilietinės visuomenės veiksmams visame pasaulyje, ir pritaria, kad būtų sukurti teisinės gynybos fondai, kurių lėšomis būtų padedama persekiojamiems žurnalistams ir aktyvistams gauti advokatą ir užtikrinti teisingą bylos nagrinėjimą;

127. pabrėžia, kaip svarbu, kad nacionalinės žmogaus teisių institucijos nacionaliniu lygmeniu stebėtų, kaip laikomasi žmogaus teisių, didintų informuotumą šiuo klausimu ir užtikrintų nukentėjusiesiems nuo pažeidimų galimybę ginti savo teises; ragina ES parengti Paryžiaus principus atitinkančią nacionalinių žmogaus teisių institucijų rėmimo politiką ir jai teikti pirmenybę išorės pagalbos srityje, ypač pagal Europos kaimynystės priemonę;

Minties, sąžinės ir religijos ar tikėjimo laisvė

128. smerkia bet kokią smurtą ir diskriminaciją dėl ideologijos, religijos ar įsitikinimų, kaip nustatyta SESV 10 straipsnyje; reiškia didelį susirūpinimą dėl nuolat gaunamų pranešimų apie visame pasaulyje, įskaitant Artimuosius Rytus, vykdomus smurto veiksmus prieš religines mažumas ir šių mažumų diskriminaciją; pabrėžia, kad teisė į minties, sąžinės, religijos ar tikėjimo laisvę yra pagrindinė žmogaus teisė, susijusi su kitomis žmogaus teisėmis ir pagrindinėmis laisvėmis, apimanti teisę tikėti arba netikėti ir teisę išpažinti bet kokią religiją ar tikėjimą ar jo neišpažinti, taip pat teisę priimti, keisti pasirinktą tikėjimą, jo atsisakyti arba vėl prie jo sugrįžti, kaip įtvirtinta Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 18 straipsnyje;

129. ragina ES ir jos valstybes nares užtikrinti, kad religinės mažumos būtų gerbiamos visame pasaulyje, ypač Artimuosiuose Rytuose, kur krikščionis, įskaitant katalikus, Armėnijos apaštalų bažnyčios narius, koptus ir jazidus, ir musulmonų mažumas persekioja grupuotė „Da'esh“ ir kitos teroristų grupuotės;

130. griežtai smerkia įvairiose pasaulio šalyse įvykdytus išpuolius prieš krikščionis ir reiškia solidarumą su nukentėjusiųjų šeimomis; yra labai susirūpinęs, kad prieš krikščionių bendruomenes vis dažniau vykdomos represijos, jie patiria diskriminaciją, netoleranciją ir smurtinius išpuolius, ypač Afrikoje, Azijoje ir Artimuosiuose Rytuose; be to, ragina vyriausybes patraukti visus atsakingus asmenis baudžiamojon atsakomybėn; yra labai susirūpinęs dėl dabartinės krikščionių padėties Šiaurės Korėjoje, Somalyje, Sirijoje, Irake, Afganistane, Saudo Arabijoje, Pakistane, Uzbekistane, Jemene, Nigerijoje ir daugelyje kitų šalių, kuriose krikščionys gyvena bijodami, kad juos nužudys, kankins, prievartaus, pagrobs, o jų bažnyčios bus apgadintos arba sunaikintos;

131. reiškia didelį susirūpinimą dėl rohinjų musulmonų mažumai priklausančių asmenų padėties Mianmare (Birmoje) – jiems nesuteikiama Birmos pilietybė, jie susiduria su sistemingais žmogaus teisių pažeidimais ir persekiojimu; primena 2013 m. birželio 13 d. Europos Parlamento rezoliuciją dėl rohinjų musulmonų padėties ⁽¹⁾;

132. teigiamai vertina tai, kad ataskaitiniu 2013 m. laikotarpiu priimtos ES religijos ar tikėjimo laisvės propagavimo ir apsaugos gairės, ir ragina ES institucijas ir valstybes nares tarptautiniuose ir regioniniuose forumuose ir dvišaliuose santykiuose su trečiosiomis šalimis ypač daug dėmesio skirti šių gairių įgyvendinimui, ypatingą dėmesį skiriant pažeidžiamai tikėjimo atsisakiusių asmenų padėčiai; giria naująją ES vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją už tai, kad ji pareiškė, jog religijos ar tikėjimo laisvė yra vienas iš žmogaus teisių srities prioritetų; ragina ES vyriausiąją įgaliotinę ir Komisijos pirmininko pavaduotoją įsitraukti į nuolatinį dialogą su NVO, religinėmis ar tikėjimo grupėmis ir religiniais lyderiais;

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2013)0286.

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

133. teigiamai vertina ES išpareigojimą teisę į religijos ar tikėjimo laisvę propaguoti tarptautiniuose ir regioniniuose forumuose, įskaitant JT, ESBO, Europos Tarybą ir kitus regioninius mechanizmus; ragina ES toliau teikti JT Generalinei Asamblėjai metinę rezoliuciją dėl religijos ar tikėjimo laisvės ir remti JT specialiojo pranešėjo religijos ar tikėjimo laisvės klausimais įgaliojimus;

Moterų ir mergaičių teisės

134. palankiai vertina tai, kad ES rėmė JT rezoliucijas lyčių klausimais, visų pirma rezoliucijas dėl smurto prieš moteris ir mergaites panaikinimo, dėl moterų diskriminacijos ir dėl saviraiškos ir nuomonės laisvės vaidmens moterų įgalėjimo srityje, taip pat teigiamai vertina tai, kad ES pritarė JT pareiškimams dėl ankstyvų ir priverstinių santuokų ir dėl moterų lyties organų žalojimo;

135. ragina ES aktyviai dalyvauti Moterų padėties komisijos 59-oje sesijoje ir toliau kovoti su visais bandymais trukdyti veikti Pekino veiksmų platformai, per kurią, be kita ko, siekiama užtikrinti galimybes naudotis švietimo ir sveikatos paslaugomis kaip pagrindinėmis žmogaus teisėmis ir lytinės bei reprodukcinės sveikatos teisėmis;

136. apgailestauja, kad iki šiol mergaičių ir moterų kūnai, visų pirma jų lytinė ir reprodukcinė sveikata ir teisės, išlieka ideologinio mūšio objektu, ir ragina ES ir jos valstybes nares pripažinti neatimamas moterų ir mergaičių teises į kūno neliečiamumą ir savarankišką sprendimų priėmimą, ir, be kita ko, teisę savo noru naudotis šeimos planavimo paslaugomis, teisę į saugų ir teisėtą nėštumo nutraukimą, teisę nepatirti smurto, įskaitant moterų lytinių organų žalojimą, vaikų, ankstyvas ir priverstines santuokas ir išžaginimus santuokoje;

137. dar kartą patvirtina, kad smerkia visų rūšių smurtą prieš moteris ir mergaites, visų pirma seksualinio smurto kaip karo ginklo naudojimą ir smurtą šeimoje; ragina visas valstybes, kurios yra Europos Tarybos narės, pasirašyti ir ratifikuoti Stambulo konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo; ragina pačią ES imtis veiksmų, kad būtų galima prisijungti prie konvencijos, siekiant užtikrinti ES vidaus ir išorės veiksmų kovojant su smurtu prieš moteris ir mergaites nuoseklumą;

138. reiškia didelį susirūpinimą, kad vyriausybės dedasi nematančios nežmoniškų moterų lytinio išnaudojimo atvejų, kai tuo tarpu viena iš trijų moterų visame pasaulyje bent kartą gyvenime patiria smurtą; primygtinai ragina EIVT toliau plėtoti gerąją praktiką, kaip kovoti su moterų išžaginimais ir lytiniu smurtu prieš jas trečiojoje šalyse, siekiant pašalinti gilumines šios problemos priežastis;

139. pabrėžia, jog svarbu, kad valdžios institucijos imtųsi rengti švietimo kampanijas, skirtas vyrams ir visų pirma jaunesniajai kartai, stengiantis užkirsti kelią visų tipų smurtui dėl lyties ir jį palaiapsniui panaikinti; pabrėžia būtinybę užtikrinti, kad ir Europos Sąjungos, ir trečiųjų šalių sveikatos specialistai, policijos pareigūnai, prokurorai ir teisėjai būtų tinkamai apmokyti padėti smurto aukoms ir jas paremti;

140. pabrėžia, kad smurtas dėl lyties, įskaitant žalingą įprastinę ir tradicinę praktiką, yra pagrindinių žmogaus teisių, visų pirma žmogaus orumo, teisės į gyvybę ir teisės į asmens neliečiamybę, pažeidimas;

141. atkreipia dėmesį į tai, kad Stambulo konvencija dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo yra svarbus ir privalomas tarptautinis dokumentas, todėl kuo daugiau šalių jį pasirašys, tuo labiau iš esmės bus padedama plėtoti integruotą politiką, skirtą aukoms apsaugoti ir jų įgalėjimui užtikrinti, taip pat tarptautiniam bendradarbiavimui šioje srityje skatinti;

142. ragina Tarybą įtraukti nėštumo nutraukimo dėl nepageidaujamos kūdikio lyties klausimą į ES gaires dėl smurto prieš moteris ir mergaites; ragina Komisiją ir Tarybą sukurti duomenų rinkimo būdus ir rodiklius, susijusius su šiuo reiškiniu, ir ragina EIVT atsižvelgti į šį klausimą plėtojant ir įgyvendinant atitinkamų šalių žmogaus teisių strategijas;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

143. pabrėžia informavimo ir sąmoningumo ugdymo kampanijų svarbą bendruomenėse, kuriose praktikuojamas moterų lyties organų žalojimas, jaunų mergaičių seksualinis išnaudojimas, ankstyvos ir priverstinės santuokos, moterų žudymas ir kiti su lytimi susiję žmogaus teisių pažeidimai, taip pat pabrėžia, jog rengiant ir įgyvendinant šias kampanijas svarbu įtraukti žmogaus teisių gynėjus, jau kovojančius už tai, kad minėtųjų praktikų būtų atsisakyta; primena, kad vaikų santuokos, ankstyvos ir priverstinės santuokos ir minimalaus teisėto santuokos amžiaus netaikymas yra ne tik vaiko teisių pažeidimas, bet ir moterų įgalėjimo kliūtis;

144. griežtai smerkia kaip karo taktiką naudojamą prieš moteris nukreiptą lytinę prievartą, taip pat tokius nusikaltimus kaip masinis prievartavimas, seksualinė vergovė, prievartinė prostitucija, įvairus persekiojimas lyties pagrindu, įskaitant moterų lytinių organų žalojimą, prekybą žmonėmis, sekso turizmą, ankstyvas ir priverstines santuokas, žudymą dėl garbės ir visų kitų formų panašaus sunkumo lytinę prievartą; atsižvelgdamas į tai, ir toliau yra labai susirūpinęs dėl padėties, pavyzdžiui, Afrikos Didžiųjų ežerų regione ir Sirijoje; remia padalinio „JT moterys“, JT specialiojo pranešėjo smurto prieš moteris, jo priežasčių ir padarinių klausimu ir JT specialiojo atstovo smurto dėl lyties konfliktų metu klausimais veiklą; teigiamai vertina tai, kad 2014 m. Sacharovo premija buvo skirta dr. Denisui Mukwege už jo iškilų kovą už mergaičių ir moterų, per ginkluotus konfliktus nukentėjusių nuo lytinio smurto, apsaugą;

145. atkreipia dėmesį į tai, kad su lytimi susiję nusikaltimai ir seksualinis smurtas yra įtraukti į Romos statutą kaip karo nusikaltimai, nusikaltimai žmoniškumui arba laikomi genocido arba kankinimų sudėtine dalimi; atsižvelgdamas į tai, palankiai vertina 2013 m. birželio 24 d. priimtą JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 2106 dėl seksualinio smurto prevencijos vykstant konfliktams, kurioje patvirtinama, kad Tarptautinis baudžiamasis teismas (TBT) atlieka pagrindinį vaidmenį kovojant su nebaudžiamumu už seksualinius ir su lytimi susijusius nusikaltimus; ragina ES visapusiškai remti šių principų įgyvendinimą;

146. taip pat primena ES išipareigojimą žmogaus teisių ir lyties aspektus įtraukti į bendros saugumo ir gynybos politikos misijų veiklą atsižvelgiant į šioje srityje svarbias JT Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1325 ir Nr. 1820 dėl moterų, taikos ir saugumo; ryšium su tuo dar kartą ragina ES ir jos valstybes nares, kad jos, vykstant tvaraus susitaikymo procesui, remtų nuolatinį moterų dalyvavimą kaip esminę sudėtinę taikos procesų dalį, ir pripažįsta, kad lyčių lygybės aspektus būtina integruoti į konfliktų prevenciją, taikos palaikymo operacijas, humanitarinę pagalbą ir atstatymą po konfliktų, taip pat į perėjimo prie demokratijos procesą;

147. mano, kad nepakankamas atstovavimas moterims priimant politinius sprendimus – tai klausimas, susijęs su pagrindinėmis teisėmis ir demokratija, vertybėmis, į kurias atsižvelgiant turėtų būti pabrėžtas vyriausybės sugebėjimas visą dėmesį skirti demokratijos kūrimo ir palaikymo procesams; teigiamai vertina teisės aktuose numatytas pariteto sistemas ir lyčių kvotas ir ragina kuo greičiau skatinti reikalingą teisėkūros procesą;

148. ragina ES ir valstybes nares remti visapusišką moterų dalyvavimą priimant politinius ir ekonominius sprendimus, visų pirma vykstant taikos stiprinimo procesams, pereinant prie demokratijos ir sprendžiant konfliktus; ragina valstybes nares, Komisiją ir EIVT akcentuoti ekonominių ir politinių galių suteikimą moterims besivystančiose šalyse skatinant jų dalyvavimą versle ir įgyvendinant regioninius ir vietos plėtros projektus;

149. pabrėžia, jog Europoje ir visame pasaulyje būtina užtikrinti, kad moterys taip pat kaip ir vyrai turėtų teisę į asmeninio pasirinkimo laisvę, nevaržomą jokių ideologinių, politinių ir religinių nuostatų;

Žmogaus teisės ir korupcija

150. primena, kad korupcija yra žmogaus teisių pažeidimas ir kad ES tvirtino turinti kompetenciją JT konvencijai prieš korupciją pasirašyti;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

151. apgailestauja, kad iki šiol nesiimta tolesnių veiksmų reaguojant į Parlamento vyriausiajai įgaliotinei ir pirmininko pavaduotojai pareikštą reikalavimą pristatyti ES kovos su korupcija veiksmų planą, kad būtų galima veiksmingai stebėti JT konvencijos prieš korupciją rekomendacijų, įskaitant sutarties šalių prievolę skelbti ir platinti informaciją apie korupciją, sukurti pranešimų apie pažeidimus kanalus ir tinkamą teisinę liudytojų apsaugos ir pilietinės visuomenės veiklos šioje srityje sistemą, vykdymą;

152. ragina Europolą labiau plėtoti strateginę ir veiklos partnerystę su trečiosiomis šalimis siekiant veiksmingiau kovoti su korupcija ir organizuotu nusikalstamumu;

153. ragina Komisiją sukurti naujoviškus finansinius mechanizmus, kuriuos naudojant būtų įgyvendinamos fiskalinės reformos ir gerinama kova su korupcija, neteisėtu kapitalo judėjimu ir mokesčių slėpimu; todėl ragina apsvarstyti galimybę vykdyti viešojo ir privačiojo sektorių partnerystes, derinti dotacijas ir paskolas ir padėti besivystančioms šalims geriau naudoti savo vidaus išteklius; atkreipia dėmesį į raginimus pradėti taikyti tarptautinį finansinių sandorių mokesčių, kuris galėtų būti papildomas vystymosi finansavimo šaltinis, ir primena ES valstybėms narėms, kad jos jau susitarė šalies viduje įvesti finansinių sandorių mokesčių ir išpareigojo dalį iš jo gaunamų lėšų skirti globaliosioms viešosioms gėrybėms, įskaitant vystymąsi, finansuoti;

154. pažymi, kad trečiojoje šalyse, kurios pasižymi silpnu valdymu ir gauna didelius paramos srautus, korupcijos lygis taip pat yra aukštesnis, ir dėl to nepasiekiamas numatytas paramos vystymuisi tikslas ir nepakankamai plėtojamos žmogaus teisės; ragina EIVT remti tas vystymosi programas, kuriose humanitarinė pagalba neatsiejama nuo skaidrumo, ir taip siekti, kad trečiojoje šalyse būtų prapagujamos žmogaus teisės;

155. primena savo raginimą ES ir valstybėms narėms remti JT specialiojo pranešėjo finansinių nusikaltimų, korupcijos ir žmogaus teisių klausimais paskyrimą;

Prekyba žmonėmis

156. smerkia neteisėtą prekybos žmonėmis ir prekybos žmonėmis siekiant išimti jų organus verslą, taip pat bet kokią kitą išnaudojamą verslą, susijusį su teisės į kūno neliečiamybę pažeidimais ir smurtu; pabrėžia, kad reikia kovoti su prekyba žmonėmis, kurios dauguma aukų yra moterys, išnaudojamos seksualiniais tikslais;

157. ragina ES savo vidaus ir išorės politikoje pirmenybę teikti kovai su prekyba žmonėmis, ypatingą dėmesį skiriant nukentėjusiųjų apsaugai; ragina ES intensyviau vykdyti ir reguliariai persvarstyti savo veiksmus; pabrėžia, kad reikia glaudžiau bendradarbiauti su trečiosiomis šalimis, siekiant keistis gerąja praktika ir sunaikinti tarptautinius prekybos žmonėmis tinklus, kurie taip pat naudojami internetu kaip priemone naujoms aukoms rasti; primena, kad visos ES valstybės narės turi įgyvendinti Direktyvą 2011/36/ES ir 2012–2016 m. Prekybos žmonėmis panaikinimo ES strategiją;

Diskriminacija dėl priklausymo kastai

158. smerkia toliau vykdomus žmogaus teisių pažeidimus, nukreiptus prieš asmenis, patiriančius diskriminaciją dėl kastų hierarchijos ir dėl priklausymo kastai, įskaitant atsisakymą užtikrinti lygybę, galimybes naudotis teisės sistema ir gauti darbą, taip pat nuolatinę segregaciją ir su priklausymu kastai susijusias kliūtis užtikrinti pagrindines žmogaus teises ir raiđą; ragina ES patvirtinti politiką, kokia kryptimi vykdyti diskriminacijos dėl priklausymo kastai panaikinimo veiksmus, ir diskriminacijos dėl priklausymo kastai panaikinimo politikos tikslus įtraukti į savo naująją veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje;

LGBTI teisės

159. apgailestauja, kad 78 šalyse homoseksualumas laikomas nusikaltimu, dešimtyje iš jų už jį numatyta mirties bausmė (Saudo Arabijoje, Nigerijoje, Mauritanijoje, Sudane, Siera Leonėje, Jemene, Afganistane, Irane, Maldyvuose ir Brunėje), ir kad 20 šalių transseksualios tapatybės turėjimas vis dar laikomas nusikaltimu; griežtai smerkia tai, kad neseniai padaugėjo diskriminacinių teisės aktų, ir mano, kad smurto išpuolių ir veiksmų prieš asmenis dėl jų seksualinės orientacijos ir lytinės tapatybės vykdytojai neturėtų likti nenubausti; ragina atidžiai stebėti padėtį Nigerijoje, Ugandoje, Malavyje, Indijoje ir Rusijoje, kur nauji teisės aktai ar neseni teisiniai pokyčiai kelia didelį pavojų seksualinių mažumų laisvei; dar kartą patvirtina, jog remia nuolatinę JT vyriausiojo žmogaus teisių komisaro veiklą kovojant su tokiais diskriminaciniais teisės aktais ir praktika ir apskritai JT veiklą šioje srityje;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

160. pritaria minčiai, kad EIVT turėtų teikti pirmenybę veiksams šioje srityje ir ypatingą dėmesį skirti atvejams, kai lesbietėms, gėjams, biseksualiems, translyčiams ir interseksualiems asmenims (LGBTI) taikoma mirties bausmė ir (arba) jie kankinami, su jais netinkamai elgiamasi, pasmerkdamą minėtą praktiką pagal ES gaires dėl mirties bausmės ir ES kovos su kankinimu ir kitokiu žiauriu, nežmonišku ar žeminančiu elgesiu arba baudimu gaires;

161. palankiai vertina tai, kad 2013 m. Taryba priėmė ES lesbiečių, gėjų, biseksualių, translyčių ir interseksualių (LGBTI) asmenų naudojimosi visomis žmogaus teisėmis propagavimo ir gynimo gaires; ragina EIVT ir Komisiją politiniuose ir žmogaus teisių dialoguose su trečiosiomis šalimis, taip pat daugiašaliuose forumuose kelti LGBTI asmenų teisių klausimą; pabrėžia, jog svarbu, kad Komisija ir EIVT toliau keltų LGBTI asmenų teisių klausimą politiniuose ir žmogaus teisių dialoguose ir kad Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonės (EDŽTRP) lėšos būtų naudojamos LGBTI asmenų teises ginančioms organizacijoms remti suteikiant joms galimybių pasisakyti prieš homofobiškus ir transfobiškus įstatymus ir LGBTI asmenų diskriminaciją, didinant plačiosios visuomenės informuotumą apie kitokios seksualinės orientacijos ir lytinės tapatybės asmenų patiriamą diskriminaciją ir smurtą ir užtikrinant pagalbą, teikiamą kritinės situacijos atveju, įskaitant psichosocialinę ir medicininę pagalbą, tarpininkavimo ir reintegracijos pagalbą, asmenims, kuriems tokios pagalbos reikia;

162. pažymi, kad vis daugiau viso pasaulio šalių (šiuo metu jų yra septyniolika) įteisina tos pačios lyties asmenų santuoką ar civilinę sąjungą; ragina ES institucijas ir valstybes nares toliau prisidėti prie tos pačios lyties asmenų santuokos ar civilinės sąjungos pripažinimo svarstymų, laikant tai politinių, socialinių ir žmogaus bei pilietinių teisių klausimu;

163. ragina Komisiją ir Pasaulio sveikatos organizaciją (PSO) lytinės tapatybės sutrikimus išbraukti iš psichinių ir elgsenos sutrikimų sąrašo; ragina Komisiją sustiprinti pastangas nutraukti translyčių tapatybių patologizaciją; ragina valstybes užtikrinti greitą, prieinamą ir skaidrią lyčių pripažinimo procedūras, kurias taikant gerbiama apsisprendimo teisė;

164. teigiamai vertina vis didesnę politinę paramą siekui uždrausti sterilizaciją kaip teisinio lyties pripažinimo reikalavimą, kaip išdėstė JT specialusis pranešėjas kankinimų klausimais, ir pritaria požiūriui, kad tokie reikalavimai turėtų būti laikomi teisės į kūno neliečiamybę, lytinės bei reprodukcinės sveikatos ir teisių pažeidimu ir už juos turėtų būti persekiojama;

165. teigiamai vertina tai, kad 2013 m. spalio mėn. panaikintas Moldovos įstatymas, pagal kurį draudžiama kitų nei su santuoka ar šeima susijusių santykių propaganda, ir ragina kitas regiono šalis pasekti Moldovos pavyzdžiu;

Nacionalinėms mažumoms priklausančių asmenų teisės

166. pabrėžia, kad nacionalinių mažumų bendruomenės turi ypatingų poreikių, todėl visose ekonominio, socialinio, politinio ir kultūrinio gyvenimo srityse turėtų būti skatinama visiška ir veiksminga nacionalinei mažumai priklausančių asmenų ir daugumai priklausančių asmenų lygybė;

Neįgaliųjų teisės

167. palankiai vertina tai, kad buvo ratifikuota JT neįgaliųjų teisių konvencija; pakartoja, jog svarbu, kad konvenciją efektyviai įgyvendintų tiek valstybės narės, tiek ES institucijos, ir pabrėžia, kad visų pirma būtina visuotinio prieinamumo principą ir visų neįgaliųjų teisių aspektą įtikinamai įtraukti į visas atitinkamas ES politikos, įskaitant vystomąjį bendradarbiavimą, sritis, ir atkreipia dėmesį į šio klausimo privalomąjį pobūdį ir horizontalumą; pabrėžia, jog svarbu, kad ES bendradarbiuotų su atitinkamomis tarptautinėmis ir regioninėmis organizacijomis ir pilietine visuomene, visų pirma su neįgaliesiems atstovaujančiomis organizacijomis, siekiant užtikrinti, kad tarptautinėse vystymosi programose būtų atsižvelgiama į neįgaliųjų su prieinamumo galimybėmis susijusius poreikius;

168. ragina vyriausiąją įgaliotinę ir pirmininko pavaduotoją toliau remti JT neįgaliųjų teisių konvencijos ratifikavimą ir įgyvendinimą tose šalyse, kurios jos iki šiol dar neratifikavo arba neįgyvendino;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

169. ragina EIVT atkreipti ypatingą dėmesį į Neįgalųjų teisių komiteto paskelbtas konkrečioms šalims skirtas pastabas bei rekomendacijas ir valstybių ataskaitas ir šiuos susirūpinimą keliančius klausimus sistemingai teikti svarstyti per politinius dialogus su atitinkamomis šalimis ir juos aptarti viešuose pareiškimuose; ragina Komisiją parengti ir suformuluoti ES pagrindinius principus, kuriais remiantis neįgalieji būtų skatinami naudotis visomis žmogaus teisėmis ir jos būtų ginamos, taip pat šiuo klausimu užtikrinti sistemingą ir darnią politiką, be kita ko, vedant dialogus ir derybas su trečiosiomis šalimis;

170. prašo Komisiją ir EIVT paraginti visame pasaulyje esančias ES delegacijas užmegzti ryšius su pilietine visuomene siekiant skatinti galimybę neįgaliesiems veiksmingai naudotis žmogaus teisėmis;

Vaikų teisės

171. primena raginimą Komisijai pasiūlyti plataus užmojo ir išsamią Vaiko teisių strategiją ir veiksmų planą kitiems penkeriems metams, kaip buvo prašoma minėtoje 2014 m. lapkričio 27 d. rezoliucijoje dėl JT vaiko teisių konvencijos 25-ųjų metinių;

172. teigiamai vertina ES bendradarbiavimą su UNICEF ir kitomis ginti vaikų teises išsipareigojusiomis organizacijomis ir NVO, nes vykdant šį bendradarbiavimą parengta vaikų teisių aspekto integravimo į vystomojo bendradarbiavimo politiką metodika ir pradėta remti pagrindinius TVT ir Vaiko apsaugos programas, siekiant užtikrinti vaikų teises, visų pirma pažeidžiamose aplinkose; ypač teigiamai vertina Vaiko teisių manifestą ir ragina daugiau Europos Parlamento narių ir nacionalinių parlamentų narių propaguoti manifestą ir tapti vaiko teisių gynėjais; teigiamai vertina tai, kad ES gautos Nobelio premijos lėšos panaudotos pagalbai vaikams konfliktinėse situacijose; primena, kad svarbu suteikti psichologinę pagalbą vaikams, kurie patyrė smurtinius įvykius arba nukentėjo nuo karo; pabrėžia, kad svarbu nuo konfliktų nukentėjusiems vaikams užtikrinti galimybę gauti išsilavinimą; palankiai vertina tai, kad 2013 m. spalio mėn. ES dalyvavo Brazilijoje surengtoje Trečiojoje pasaulinėje konferencijoje dėl vaikų darbo ir dalyvavo derybose dėl trišalės deklaracijos dėl vaikų darbo;

173. pabrėžia, kad reikia kovoti su visų formų priverstiniu vaikų darbu ir vaikų išnaudojimu; ragina geriau įgyvendinti galiojančius nacionalinius ir tarptautinius teisės aktus, kuriais skatinama didinti informuotumą apie vaikų išnaudojimą darbo rinkoje;

174. ragina Komisiją ir EIVT tęsti veiksmus, susijusius su vaiko teisėmis, ypatingą dėmesį skiriant prievartai prieš vaikus, įskaitant kankinimus, kadangi pastaruju metu pranešama apie vaikų kankinimo ir kalnimo atvejus; ragina ypatingą dėmesį skirti priverstiniam vaikų darbui, vaikų skurdui ir netinkamai vaikų mitybai ir ryšium su tuo tikslams užtikrinti, kad pradinis ugdymas būtų visuotinis, sumažinti vaikų mirtingumą, vaikų santuokas ir žalingą praktiką ir užtikrinti į ginkluotas grupuotes įtrauktų vaikų nuginklavimą, rehabilitaciją ir vėliau reintegraciją, taip pat į dialogų žmogaus teisių klausimais su atitinkamomis šalimis darbotvarkę įtraukti vaikų kaltinimo raganavimu problemą; pabrėžia, kad svarbu vaiko teisėms suteikti prioritetinį statusą ES išorės politikoje, vystomojo bendradarbiavimo ir humanitarinės pagalbos srityse, kad būtų užtikrintas tinkamas finansavimas ir pagerinta vaikų apsauga susiklosčius ekstremaliosiomis situacijoms; ragina vyriausiąją įgaliotinę ir pirmininko pavaduotoją kasmet pateikti Parlamentui ataskaitą, kokių rezultatų pasiekta įgyvendinant ES išorės veiksmus, kuriuos vykdant ypatingas dėmesys skiriamas vaikams; pabrėžia, kad vaikai ir paaugliai turėtų dirbti tik tokį darbą, kuris neturi poveikio jų sveikatai ir asmeniniam vystymuisi ar netrukdo mokytis; pabrėžia, kad svarbu vaikų teisėms suteikti prioritetinį statusą ES išorės politikoje;

175. pažymi, kad Vaiko teisių konvencijoje raginama imtis teisėkūros, administracinių, socialinių ir švietimo priemonių vaikų darbo srityje, pripažįstant, kad reikalingas daugelį aspektų apimantis požiūris; pažymi, jog siekiant, kad teisės aktai būtų veiksmingai taikomi, kartu su jais turėtų būti imamasi politinės intervencijos priemonių, užtikrinančių įvairias išsilavinimo ir profesinio mokymo alternatyvas, taip pat tuo pat metu turėtų būti teikiamos vaikams ir šeimoms naudingos socialinės apsaugos priemonės;

176. ragina ES toliau skatinti palankią aplinką, kurioje būtų galima užkirsti kelią vaikų darbui ir jį panaikinti, taip pat skatinti socialinį dialogą ir suderintus viešojo ir privačiojo sektorių veiksmus, susijusius su vaikų darbo panaikinimu; pabrėžia, kad reikia teikti paramą ir ugdyti gebėjimus kovoti su vaikų darbu konfliktus patiriančiose ir patyrusiose šalyse;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

177. pakartoja, kad būtina dėti daugiau pastangų vykdam peržiūrėtą ES gairių dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų įgyvendinimo strategiją; ryšium su tuo ragina tinkamiau naudoti pagal stabilumo priemonę ir Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo priemonę gaunamas lėšas, siekiant išspręsti vaikų kareivių problemą; ragina ES toliau stiprinti bendradarbiavimą su JT specialiuoju įgaliotiniu nuo ginkluotų konfliktų nukentėjusių vaikų klausimais, remiant susijusius veiksmų planus ir stebėsenos ir ataskaitų teikimo mechanizmus; ragina visas valstybes ratifikuoti JT vaiko teisių konvenciją, visų pirma jo trečiąją fakultatyvinį protokolą, kuriuo remiantis vaikams suteikiama galimybė pateikti savo skundus JT vaiko teisių komitetui; ragina Komisiją, taip pat vyriausiąją įgaliotinę ir pirmininko pavaduotoją ieškoti būdų, kaip ES galėtų vienašališkai prisijungti prie JT vaiko teisių konvencijos;

178. pažymi, kad didelį nerimą kelia vaikų neprievalgis ir netinkama mityba besivystančiose šalyse; todėl teigiamai vertina neseniai per Antrąją tarptautinę mitybos konferenciją priimtą veiksmų planą, kuriame kaip pasaulinis tikslas numatyta 40 proc. visame pasaulyje sumažinti jaunesnių nei penkerių metų vaikų, kurių vystymasis yra sutrikęs dėl nepakankamos mitybos, skaičių;

179. pakartoja, kad galimybė siekti išsilavinimo yra pagrindinė visų vaikų teisė, nustatyta 1989 m. Tarptautinės vaiko teisių konvencijos 28 straipsnyje; pabrėžia, kad visais savo veiksmais ES ir valstybės narės turi didinti vaikų galimybes gauti aukštos kokybės su sveikata susijusias ir sveikatos priežiūros paslaugas;

180. apgailestauja, jog pasaulyje yra šalių, vengiančių pasirašyti JT neįgaliųjų teisių konvenciją ir JT vaiko teisių konvenciją, kuriose pateikiamos išsamios gairės, kaip plėtoti įtraukią visuomenę, kad būtų apsaugoti neįgalūs vaikai;

181. ragina ES ir valstybes nares vykdyti suderintą humanitarinės pagalbos ir vystymosi politiką siekiant kovoti su netinkama vaikų mityba;

Čiabuvių teisės

182. susirūpinęs pažymi, kad čiabuviams gresia itin didelis pavojus patirti diskriminaciją ir kad jie yra itin pažeidžiami vykstant politiniams, ekonominiams, aplinkos ir darbo srities pokyčiams ir neramumams; pažymi, kad dauguma čiabuvių gyvena žemiau skurdos ribos ir turi nedaug arba neturi galimybių pasinaudoti atstovavimo, politinių sprendimų priėmimo ar teisingumo sistemomis; yra itin susirūpinęs dėl to, kad pranešama apie dažnus žemės grobimo, priverstinio perkėlimo ir žmogaus teisių pažeidimų atvejus, kurie yra ginkluoto konflikto pasekmė;

ES veikla migracijos ir pabėgėlių klausimais

183. reiškia pasipiktinimą didžiuliu Viduržemio jūroje žūstančių žmonių skaičiumi, kuris, kaip apskaičiavo ir nurodo Tarptautinės migracijos organizacija savo ataskaitoje „Mirtinos kelionės“ (angl. „Fatal Journeys“), 2013 m. siekė 3 000, todėl ši jūra yra didžiausiu nelegalių migrantų mirčių skaičiumi pasižymintis regionas pasaulyje; yra itin susirūpinęs dėl pranešimų apie migrantų ir prieglobsčio prašytojų patiriamus žmogaus teisių pažeidimus jiems keliaujant į ES; ragina Sąjungą ir valstybes nares bendradarbiauti su JT, regioniniais organais, vyriausybėmis ir NVO, kad šios problemos būtų sprendžiamos; pabrėžia, kad Sąjungos lygmeniu reikia nedelsiant suformuoti intensyvesnę, labiau integruotą ir stipriau solidarumo principu pagrįstą politiką, kad būtų galima, laikantis tarptautinės žmogaus teisių teisės ir pagrindinių žmogaus orumo principų, nuosekliau spręsti skubius su migrantais, pabėgėliais ir prieglobsčio prašytojais susijusius klausimus, taip pat ragina ES užtikrinti bendrus veiksmingus priėmimo procedūrų standartus visoje Sąjungoje, kad būtų apsaugoti nelydimi nepilnamečiai ir pažeidžiamiausi asmenys; ragina vyriausiąją įgaliotinę ir pirmininko pavaduotoją, už migraciją ir vidaus reikalus atsakingą Komisijos narį ir EIVT didinti valstybių narių bendradarbiavimą ir teisingą atsakomybės pasidalijimą, be kita ko, priimant ir perkeltiant pabėgėlius ir teikiant paramą paieškos ir gelbėjimo tarnyboms, padedančioms nelaimę jūroje patyrusiems migrantams, bandantiems pasiekti ES krantus; ryšium su tuo primena, kad Europos ir tarptautiniuose vandenyse reikia laikytis negrąžinimo principo, kaip patvirtino Europos Žmogaus Teisių Teismas; primena, kad Komisija įsipareigojo plėtoti tinkamus teisėtoms migracijos būdus; todėl ragina valstybes nares visapusiškai įgyvendinti neseniai ES priimtą bendrą prieglobsčio dokumentų rinkinį ir bendrus migracijos teisės aktus, taip pat šiuo tikslu ragina įdiegti krizių valdymo mechanizmą, numatytą Dublino reglamento 33 straipsnyje (tai reikštų, kad numatomas ir aiškiai apibrėžtas

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

valstybei narei tenkantis minimalus kontingentas), siekiant kuo greičiau užtikrinti krizės valdymo mechanizmo veikimą persikirstymo tikslais, kad būtų galima palengvinti labiausiai paveiktų valstybių narių, kuriose kvota akivaizdžiai viršijama, našta; ragina valstybes nares dalyvauti pabėgėlių perkėlimo programose ir aktyviau rengti regionines apsaugos programas, skirtas labiau nukentėjusioms teritorijoms; pabrėžia, kad reikia šalinti pagrindines neteisėtos migracijos priežastis; ragina EIVT ir valstybes nares ypatingą dėmesį skirti šalims, kuriose pradamas prekybos žmonėmis ar neteisėto žmonių įvežimo procesas, ir šalims, per kurias ir į kurias vykstama; ragina vyriausiąją įgaliotinę ir pirmininko pavaduotoją, taip pat valstybes nares tobulinti Sąjungos veiklos išorės aspektus ir šiuo tikslu bendradarbiauti su kilmės ir tranzito šalimis, įskaitant ES šalis partneres, visų pirma Viduržemio jūros regione, minėtus susirūpinimą keliančius klausimus sistemingai teikti svarstyti per politinius dialogus su atitinkamomis šalimis ir juos aptarti viešuose pareiškimuose, taip pat skatinti bendradarbiavimą su šiomis šalimis aukščiausiu lygmeniu, siekiant išardyti neteisėto migrantų gabenimo tinklus ir kovoti su neteisėtai iš prekybos žmonėmis ir neteisėto žmonių įvežimo besipelnančia mafija;

184. mano, kad migrantų vaikai yra itin pažeidžiami, ypač kai jie yra nelydimi; primena, kad nelydimi vaikai yra visų pirma vaikai ir kad pagrindinis principas, kuriuo vadovaujantis imamasi veiksmų jų atžvilgiu, turi būti tas, kad taikomos ne imigracijos politikos priemonės, o užtikrinama vaiko apsauga, taigi turi būti laikomasi pagrindinio principo – svarbiausia atsižvelgti į vaiko interesus;

185. ragina vyriausiąją įgaliotinę ir pirmininko pavaduotoją ir EIVT toliau remti JT konvencijos prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą, jos Protokolo dėl prekybos žmonėmis, ypač moterimis ir vaikais, prevencijos, sustabdymo bei baudimo už vertimąsi ja, Protokolo dėl neteisėto migrantų įvežimo sausuma, jūra ir oru, taip pat Protokolo prieš neteisėtą šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei šaudmenų gamybą ir prekybą jais ratifikavimo procesą;

186. ragina ES užtikrinti, kad derybos dėl visų bendradarbiavimo migracijos srityje ir readmisijos susitarimų su ES nepriklausančiomis valstybėmis ir šių susitarimų įgyvendinimas atitiktų tarptautinę žmogaus teisių teisę, pabėgėlių teisę ir tarptautinę jūrų teisę, ir prašo, kad prieš sudarant šiuos susitarimus būtų konsultuojamasi su Parlamentu; reikalauja užtikrinti didesnę skaidrumą derybose dėl šių susitarimų ir integruoti stebėsenos mechanizmus, kad būtų įvertintas bendradarbiavimo migracijos srityje su ES nepriklausančiomis valstybėmis ir sienų kontrolės priemonių, įskaitant agentūros FRONTEX ir Europos sienų stebėjimo sistemos EUROSUR veiklą, poveikis žmogaus teisėms; primygtinai pabrėžia, kad migracijos ir prieglobsčio srityje žmogaus teisėms turi tekti svarbus vaidmuo; todėl ragina, kad agentūros FRONTEX pagrindinių teisių pareigūnas ir Europos prieglobsčio paramos biuro (EASO) mokymų specialistai gautų atitinkamą finansavimą, kuris užtikrintų jiems galimybę vykdyti vertinimo ir stebėsenos veiklą ir pristatyti geriausią praktiką;

187. ragina Komisiją **nuolat** atlikti ES ir jai nepriklausančiose valstybėse vykdomų savo migracijos ir sienų kontrolės programų vertinimą, kad būtų galima pasiūlyti patobulintas priemones, kaip užkirsti kelią žmogaus teisių pažeidimams, ir dalytis geriausia praktika;

188. ragina EASO plėtoti partnerystę su trečiosiomis šalimis siekiant stiprinti tarptautinę prieglobsčio prašytojų apsaugą;

189. palankiai vertina tai, kad pagarbos žmogaus teisėms ir pagrindinėms laisvėms kriterijus įtrauktas į pagrindinių kriterijų sąrašą, į kurį atsižvelgiama pradant derybas su trečiosiomis šalimis dėl susitarimų dėl vizų režimo išimties⁽¹⁾; ragina Komisiją taikyti šį naują kriterijų kaip svertą siekiant įtikinti trečiąsias šalis pritari prasmingesniam dialogui žmogaus teisių tema svarbiu strateginiu ir ekonominiu lygmeniu vedant derybas dėl vizų;

190. smerkia vis dažnesnę neteisėtos migracijos ES viduje kriminalizavimą, kai dėl to nukenčia susijusių asmenų žmogaus teisės; primygtinai ragina nedelsiant numatyti nuostatą dėl būtinų žmogaus teisių apsaugos priemonių, atskaitomybės ir vykdymo užtikrinimo mechanizmų sukūrimo;

⁽¹⁾ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 509/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 539/2001, nustatantis trečiųjų šalių, kurių piliečiai, kirsdami išorines sienas, privalo turėti vizas, ir trečiųjų šalių, kurių piliečiams toks reikalavimas netaikomas, sąrašus (OL L 149, 2014 5 20, p. 67).

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

191. ragina Komisiją ir EIVT aktyviai dalyvauti diskusijose dėl sąvokos „pabėgėlis dėl klimato kaitos“, galbūt šį terminą apibrėžiant teisiškai tarptautinėje teisėje ar teisiškai privalomame tarptautiniame susitarime;

192. pripažįsta, kad pilietybės neturėjimas – tai didelė problema užtikrinant žmogaus teises; prašo Komisiją ir EIVT kovoti su pilietybės neturėjimo problema vykdant visus ES išorės veiksmus, visų pirma reaguojant į diskriminaciją lyties, religijos ar priklausymo mažumai pagrindu pagal teisės aktus dėl pilietybės, skatinant vaikų teisių į pilietybę užtikrinimą ir remiant JT pabėgėlių agentūros (Jungtinių Tautų vyriausiojo pabėgėlių reikalų komisaro biuras) kampaniją, kurią vykdant siekiama, kad iki 2024 m. nebeliktų pilietybės neturinčių asmenų;

Žmogaus teisės ir vystymasis

193. pabrėžia, kad norint mažinti skurdą ir nelygybę ir pasiekti TVT būtina užtikrinti, kad būtų gerbiamos žmogaus teisės, įskaitant ekonomines, kultūrinės, socialines teises ir teises aplinkos srityje, sudarytos galimybės gauti maisto, naudotis geru valdymu, demokratinėmis vertybėmis, taika, saugumu ir teisinga ir veiksminga teismų sistema; mano, kad žmogaus teisės privalo būti įtrauktos į visus laikotarpio po 2015 m. darbotvarkės tikslus, uždavinius ir rodiklius; be to, pabrėžia, kad įgyvendinant minėtą darbotvarkę būtina remtis tvirtais skaidrumo ir atskaitomybės mechanizmais; tvirtina, kad įsipareigojimai valdymo ir žmogaus teisių srityse turi būti pamatuojami ir juos turi būti galima stebėti;

194. primena, jog JT pripažino, kad be žmogaus teisėmis grindžiamo požiūrio į vystymąsi negalima iki galo pasiekti vystymosi tikslų; ragina ES toliau likti budriai užtikrinant, kad žmogaus teisių gynėjų ir pilietinės visuomenės erdvės klausimas būtų aiškiai įtrauktas į diskusijas, vykšiančias pasiekus TVT;

195. pabrėžia, kad itin didelis skurdas ir žmogaus teisių užtikrinimo stoka yra tarpusavyje susiję, ir atkreipia dėmesį į tai, jog siekiant kovoti su ypač dideliu skurdu reikia parengti su žmogaus teisėmis susijusių standartų ir kriterijų taikymo principų rinkinį;

196. atkreipia dėmesį į tai, kad norint užtikrinti pagarbą žmogaus teisėms svarbus politikos suderinamumas vystymosi labui; taigi primena, kad reikia veiksmingai patvirtinti gaires, poveikio vertinimus, stebėsenos ir ataskaitų teikimo mechanizmus, kad Sąjungos ir jos valstybių narių politikoje, visų pirma prekybos ir žemės ūkio politikos srityse, būtų iš tiesų užtikrinamas politikos suderinamumas vystymosi labui; mano, kad ES turėtų išlaikyti šios srities politinės lyderės vaidmenį; todėl ragina ES bendradarbiauti su įsipareigojusiomis šalimis partnerėmis ir kartu pradėti tarptautines iniciatyvas (pasitelkiant Jungtines Tautas, G 20 ir kt.) siekiant, kad būtų parengta universali politikos suderinamumo vystymosi labui darbotvarkė;

197. ragina ES ir valstybes nares geriau koordinuoti savo vystymosi darbotvarkes vadovaujantis Lisabonos sutarties dvasia ir todėl formuojant Sąjungos išorės santykius pagrindinį dėmesį skirti vystymosi politikai siekiant, kad nacionaliniai prioritetai ir Europos darbotvarkės žmogaus teisių skatinimo srityje būtų geriau suderinti remiantis vystymosi aspektu ir atsižvelgiant į ES vystymosi politikoje įtvirtintus įvairialypius aspektus;

198. ragina EIVT, koordinuojant vyriausiajai įgaliotinei ir pirmininko pavaduotojai, užsienio ir saugumo politiką geriau susieti su vystymosi politika, kad būtų kuriama sąveika ir užtikrinamas darnus požiūris tam, kad, vykdant ES vystymosi politiką, būtų garantuotas visuotinis žmogaus teisių taikymas; be to, ragina ES daugiašaliuose forumuose geriau koordinuoti išorės veiksmus su besiformuojančios rinkos ekonomikos šalimis, pvz., BRICS, kad būtų sprendžiami pasauliniai valdymo klausimai ir koordinuojant įvairių šalių vystymosi darbotvarkes būtų skatinama laikytis žmogaus teisių;

199. primygtinai ragina ES veiksmingiau integruoti žmogaus teises ir demokratiją į visus vystomojo bendradarbiavimo aspektus ir užtikrinti, kad ES vystymosi programomis šalims partnerėms būtų padedama vykdyti tarptautinius žmogaus teisių įsipareigojimus;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

200. pabrėžia, kad svarbu paramą vystymuisi susieti su patikimomis pastangomis vykdyti demokratizaciją;

201. ragina Poveikio vertinimo valdybą, prižiūrint Komisijos pirmininkui, užtikrinti, kad kalbant apie ES vystomojo bendradarbiavimo projektus būtų atsižvelgiama į poveikį žmogaus teisių padėčiai ir atvirkesčiai;

202. pripažįsta, kad svarbu, jog NVO aktyviai dalyvautų rengiant, vykdam ir vertinant žmogaus teisių nuostatas, kad būtų pasiektas kuo platesnis pilietinės visuomenės dalyvavimas formuojant politiką ir užtikrinant, kad žmogaus teisių nuostatos būtų veiksmingos;

203. teigiamai vertina naują ES pagalbos savanorių iniciatyvą, pagal kurią 2014–2020 m. maždaug 18 000 ES ir trečiųjų šalių gyventojų bus suteiktos galimybės visame pasaulyje dalyvauti humanitarinėse operacijose ten, kur skubiausiai reikia pagalbos, ir parodyti solidarumą padedant bendruomenėms, kurias ištiko gaivalinės ar žmogaus sukeltos nelaimės;

204. ragina ES imti suderintų veiksmų sprendžiant žemės grobimo problemą ir šiuo tikslu skatinti nustatyti tinkamas apsaugos priemones, kuriomis būtų užkertamas kelias tokiam grobimui atitinkamose šalyse, ir skatinti tose šalyse veikiančias ES bei kitas Europos įmones tokias priemones taikyti; pažymi, kad tai, jog kaimo ir miesto skurstantiems gyventojams nesuteikiama prieiga prie žemės ir gamtos išteklių, yra viena iš pagrindinių priežasčių, kodėl pasaulyje esama bado ir skurdo, turinti poveikio vietos bendruomenių galimybėms naudotis savo žmogaus teisėmis, visų pirma teise į tinkamą maistą; ragina įvertinti ES prekybos politikos žemės grobimui daromą poveikį; palankiai vertina ES dalyvavimą rengiant pasaulines Neprivalomas atsakingo žemės, žuvininkystės ir miškų išteklių valdymo gaires siekiant užtikrinti nacionalinį apsirūpinimo maistu saugumą (šios gairės buvo patvirtintos vadovaujant JT) ir ragina jas įgyventi ir patvirtinti privalomas žemės grobimo prevencijos gaires; visgi pabrėžia, kad reikia skubiai įtraukti žmogaus teisių ir skurdo mažinimo aspektus į sprendimų dėl investuotojų išsigyjamų arba ilgam laikotarpiui išsinuomojamų didelių žemės plotų priėmimo procesą; mano, kad ES atsakas į šią problemą yra svarbus požymis, kaip ES laikosi išpareigojimo vystomojo bendradarbiavimo politikos srityje pereiti prie teisėmis pagrįstos strategijos, kaip numatyta Lisabonos sutartyje, nes pagal ją ES vystymosi politika dar labiau padėtų skatinti tvarų ekonominį, socialinį ir ekologinį besivystančių šalių vystymąsi siekiant pagrindinio tikslo – panaikinti skurdą pasaulyje; ragina ES, atsižvelgiant į JT specialiojo pranešėjo teisės į maistą klausimais rekomendacijas, išsipareigoti iš esmės pradėti vadovautis žemės ūkio ekologijos principais kaip teisės į maistą užtikrinimo priemone;

205. labai susirūpinęs pažymi, kad dėl žmogaus teisių pažeidimų, susijusių su išteklių gavyba, čiabuviams daroma ypatinga žala; ragina EIVT remti griežtas teises sistemas ir iniciatyvas, skirtas kasybos ir kitų su ištekliais susijusių sektorių skaidrumui ir geram valdymui užtikrinti, pagal kurias būtų gerbiamas laisvas ir išankstinis vietos tautų, kurioms prieš tai buvo suteikta informacija, sutikimas ir JT deklaracija dėl čiabuvių tautų teisių;

206. labai susirūpinęs pažymi, kad dėl žmogaus teisių pažeidimų, susijusių su aplinkos būklės blogėjimu, ypatinga žala daroma pažeidžiamoms grupėms, kadangi monokultūrų plantacijų, medienos ruošos ir infrastruktūros plėtra ir parama dujų ir naftos sektoriaus vystymuisi, biokurui, kasybos sektoriui ar didelėms hidroelektrinėms yra miškų nykimo ir alinimo priežastis; ragina Komisiją vykdyti 7-ąją aplinkosaugos veiksmų programą ir parengti išsamų miškų nykimo ir alinimo stabdymo ir tokio nykimo ir alinimo sukeltamų aplinkosauginių, socialinių ir žmogaus teisių srities padarinių šalinimo planą;

207. primena, kad įgyvendinant plėtros, švietimo ir sveikatos programas padedama ne tik kovoti su skurdu, bet ir su tarptautiniu terorizmu; ragina ES rengti tolesnes strategijas atsižvelgiant į EIVT parengtą Sahelio saugumo ir vystymosi strategiją;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

208. pabrėžia, kad, nepaisant jau pasiektos pažangos gerinant geriamojo vandens prieinamumą ir sanitarines sąlygas, dar maždaug 2,6 mlrd. žmonių neturi tualetų, o 1,1 mlrd. žmonių negali gauti jokio geriamojo vandens; teigia, kad taip yra ne tik dėl išteklių, bet ir dėl politinės valios nebuvimo; todėl ragina vyriausybes užtikrinti galimybę gauti saugų geriamąjį vandenį ir sanitarines sąlygas, ypatingą dėmesį skiriant moterims ir vaikams;

209. ragina parengti su visuomenės sveikata, inovacijomis ir vaistų prieinamumu susijusius ilgalaikę politinę strategiją ir veiksmų planą, kuriuose, be kita ko, būtų išnagrinėtos naujos paskatų moksliniams tyrimams ir technologinei plėtrai sistemos, kaip bendrais bruožais išdėstyta 2012 m. PSO ekspertų konsultacinės darbo grupės mokslinių tyrimų ir technologijų finansavimo ir koordinavimo klausimais, siekiant apsaugoti teisę į kiekvieno žmogaus sveikatai ir gerovei pakankamą gyvenimo lygį neskirstant pagal rasę, religiją, politinius įsitikinimus, ekonomines ar socialines sąlygas; pabrėžia, kad moterys ir mergaitės labiausiai nukentčia nuo ŽIV pandemijos ir savo bendruomenėse daugiausia dalyvauja pacientų priežiūroje;

Tarptautiniai kultūros ir sporto renginiai ir žmogaus teisės

210. smerkia vis dažnesnę autoritarinių valstybių praktiką rengti didelius sporto ar kultūros renginius siekiant populiarinti savo tarptautinį teisėtumą ir kartu toliau riboti priešingą požiūrį šalies viduje; ragina ES ir valstybes nares užmegzti dialogą su nacionalinėmis sporto federacijomis, bendrovėmis ir pilietinės visuomenės organizacijomis siekiant aptarti, kaip jos dalyvaus tokiuose renginiuose, pvz. 2015 m. Baku vyksiančiose pirmosiose Europos žaidynėse ir 2018 m. Rusijoje vyksiančiose FIFA Pasaulio futbolo taurės rungtynėse; ragina parengti sportui ir žmogaus teisėms skirtą ES politikos sistemą ir atitinkamus išpareigojimus įtraukti į būsimąjį veiksmų planą žmogaus teisių srityje;

211. pakartoja, kad, atsižvelgiant į žmogaus teisių universalumą ir remiantis UNESCO konvencijomis kultūrinė įvairovė ir kultūros paveldas yra pasaulio paveldas ir kad tarptautinė bendruomenė turi pareigą bendradarbiauti jų apsaugos ir valorizacijos klausimais; mano, kad tyčinės kultūros ir meninio paveldo naikavimo formos, kurios šiuo pasireiškia Irake ir Sirijoje, turėtų būti patrauktos baudžiamojon atsakomybėn už karo nusikaltimus ir nusikaltimus žmoniškumui;

Europos Parlamento veiklos, susijusios su žmogaus teisėmis, tobulinimas

212. pakartoja, kad yra pasirengęs toliau tobulinti Parlamento procedūras, procesus ir struktūras ir užtikrinti, kad Parlamento veikloje ir politikoje didžiausias dėmesys būtų skiriamas žmogaus teisėms ir demokratijai; atkreipia dėmesį į ilgalaikį Parlamento išpareigojimą remti žmogaus teises – jį liudija už minties laisvę teikiama Sacharovo premija; be to, mano, jog Darbo tvarkos taisyklėse nurodytoms Žmogaus teisių pakomitečio užduotims („užtikrinti Sąjungos išorės politikos ir žmogaus teisių politikos suderinamumą“) vykdyti būtinas veiksmingas bendradarbiavimas viso Parlamento lygmeniu ir žmogaus teisių aspekto integravimas į visas politikos sritis;

213. ragina geriau įgyvendinti Europos Parlamento tarpparlamentinių delegacijų gaires žmogaus teisių ir demokratijos skatinimo klausimais ir skatina Delegacijų pirmininkų sueigą bendradarbiaujant su Žmogaus teisių pakomitečiu peržiūrėti šias gaires; ryšium su tuo rekomenduoja per delegacijų vizitus į trečiąsias šalis sistemingiau ir skaidriau kelti žmogaus teisių klausimus, visų pirma Parlamento rezoliucijose nurodytais individualiais atvejais, taip pat Sacharovo premijos laureatų ir kandidatų jai gauti, kuriems kyla pavojus, atvejais, ir Žmogaus teisių pakomitečiui pranešti raštu (politiškai pagrįstais atvejais – specialiuose informaciniuose susitikimuose) apie taikytus veiksmus;

214. pabrėžia, kad reikia toliau svarstyti tinkamiausius būdus, kaip kuo labiau padidinti Parlamento rezoliucijų dėl žmogaus teisių, demokratijos ir teisinės valstybės principų pažeidimo įtikinamumą, matomumą ir veiksmingumą, ir kad būtina tinkamai sinchronizuoti visų Europos institucijų ir Europos demokratijos fondo veiksmus ir tolesnes priemones; pirmiausia pabrėžia, kad institucijos turi imtis tolesnių veiksmų reaguodamos į Parlamento skubiais atvejais priimtose rezoliucijose keliamus klausimus;

2015 m. kovo 12 d., ketvirtadienis

215. skatina diskutuoti dėl to, kad Parlamento turimos įvairios paramos žmogaus teisėms ir jų propagavimo priemonės būtų įtrauktos į bendrą strateginį dokumentą, kurį Parlamentas priimtų plenariniame posėdyje; ragina sukurti reguliariai atnaujinamą interneto svetainę, kurioje būtų išvardyti EP skubiais atvejais priimamose rezoliucijose nurodyti žmogaus teisių gynėjai, ir sudaryti EP vidaus darbo grupę, kuri sektų šių sąraše esančių žmogaus teisių gynėjų atvejus visame pasaulyje, skatindama į trečiąsias šalis vykstančias delegacijas su jais susitikti;

o

o o

216. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Komisijos pirmininko pavaduotojai ir Sąjungos vyriausijai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, ES specialiajam įgaliotiniui žmogaus teisių klausimais, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, JT Saugumo Tarybai, JT generaliniam sekretoriui, 69-osios JT Generalinės Asamblėjos pirmininkui, JT Žmogaus teisių tarybos pirmininkui, JT vyriausiajam žmogaus teisių komisarui ir ES delegacijų vadovams.
